

*SƏDNİK PAŞA
PİRSULTANLI*

LİLPAR BULAQ
(Şeirlər)

Gəncə - 2010

Redaktor: ŞAKİR Albalyev
filologiya elmlər namizədi

Sədnik Paşa Pirsultanlı

“Lilpar bulaq” - 144
(Şeirlər)

Sədnik Paşa Pirsultanlının on şeir kitabından sonra dünyaya gələn “Lilpar bulaq” adlı kitabına son dövrlərdə yazdığı və ona ithaf olunmuş şeirlər daxil edilmişdir.

DQ 0302 A1 -09

“Pirsultan” - 2010

***ANA ÜLFƏTİ,
VƏTƏN MƏHƏBBƏTİ***

ANA

Sən Adəm Atanın yadigarısan,
Ana vətənimin anası, ana.
O İmam Həsənin, İmam Hüseyin,
Beşiyi başında laylası, ana!

Laylan bulaqların zümzüməsidir,
Səsin Mina dağda Hacər səsidir,
Adın körpələrin ilk kəlməsidir,
Zəm-zəm sularının sonası, ana!

A Sədnik, səksənə yetirdin yaşın,
Doğru yol yolçusu dik tutar başın,
Kəbənin kərpicin, ləl-qara daşın,
Beytül-Müqəddəsin bənası, ana.

LAYLAY İSTƏYİR

Könlüm səksən yaşda layla istəyir,
Çoxdan köçüb mənim layla çalanım.
Anamın laylası səndə qalıbdı,
Lilpar bulaq, gəl başına dolanım.

Yolunu ot basıb, anamdan sonra,
Gölünə qaz gəlmir, sonamdan sonra,

Mənim, bax, bu dəli sövdəmdən sonra,
Sularında qoy durulum, bulanım.

Sularında qoy çalxanım, yaxanım,
Sədnik, yaxşı baxsın göydən baxanım.
Görünməyir nə sultanım, nə xanım,
Onlardı hər kəsdən uca olanım.

09.04.2010-cu il

DAĞLAR

Yaz gələndə gəlin kimi bəzənər,
Gəlinin başına güllər ələnər.
Dağı-daşı gül-çiçəyə bələnər,
Nişanlı qız kimi süslənən dağlar.

Çeşmələrə enər ağca mayalar,
Şair olan gözəllikdən pay alar,
Qartalın məskəni yalçın qayalar,
Kəklikdir daşında səslənən dağlar.

Açsa gülün qoxlamasam nə lazım?
Yurd yerlərin yoxlamasam nə lazım?
Candan əziz saxlamasam nə lazım?
Sədnikin qəlbində bəslənən dağlar.

14.04.2010-cu il

DƏRDİMİ

Dərdimi dağa desəm,
Dağ tərpnər, dağ yeriyr.
Od tutar sular yanar,
Dağ yıxılar, dağ əriyr.

Dərdimi suya desəm,
Su alışar, sular yanar,
Xəzər suya həsrət qalar,
Araz axmaz, Kür dayanar.

Dərdimi Sədnikə desəm,
Qaynar, qaynar, əsər, coşar,
Dərdi bağına basar,
Doğma bilər, qucaq açar.

*****

***Sal daşları yarar gələr,
Qayada Əməni bulaq.
Yaz-yay axarında bitər,
Yam-yaşıl səməni bulaq.***

*****

A GƏNCƏ ÇAYI

O ana Qoşqarın ana qoynundan,
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.
Yellicənin, Güllücənin boynundan,
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.

Qəşlitəndə Sarı çiçək düzündə,
Dağ qızları bulaqların gözündə,
Lalələrin qara xal var üzündə,
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.

Göy təpələr niyə dinmir laldımı?
Yaylaqlar Sədniki xəbər aldımı?
Ballıcanın suyu yenə baldımı?
Dağlardan gəlirsən, a Gəncə çayı.

16.04.2010

MƏNİ

Nə təzəcə doğmuş dan ulduzuyam,
Nə də dağdan aşmış gün bilmə məni.
Kimə oxşadırsan oxşat razıyam,
Özünə oxşatma, sən bilmə məni.

Min il keçsə tarix məndən yazacaq,
Mənə kəc baxanı tarix pozacaq,

Tarix məni hər an uca tutacaq,
O dağ döşündəki çən bilmə məni.

Əsrlər ötsə də yenə sağam mən,
Hər zaman, hər zaman olacağam mən,
Tarix yaşadacaq, qalacağam mən,
Sədnik getdi demə, son bilmə məni.

ÜLVƏ KƏKLİK

Xınalı kəkliyin körpə ülvəsi,
Yazımın müjdəsi, nubarısan sən.
Qar yeyir zirvədə Ur kəklikləri,
Qoşqarda Qırxqızın baharısan sən.

Buzu təzə sınımış dağ göllərinin,
Qoynuna yaşıl baş sonası gəlmiş,
Dəcəllik eyləyir körpə əliklər,
Talasından enib anası gəlmiş.

Lalələr düzlərdə yanır-alışır,
Bənövşə seçilmir, nərgiz görünmür,
Necə xoş gəlibdir ilin bu yazı,
Dağlara Sədnikin sonası gəlmiş.

DƏYİŞMƏRƏM

Körpə uşaq səsini,
Bulaq zümzüməsini,
Bir Allah kəlməsini,
Heç nəyə dəyişməyəm.

İsti ana qucağın,
Doğma ata ocağın,
Pirim-Pirsultan dağın,
Heç nəyə dəyişməyəm.

Sədnik sözündə qəti,
Vətən canı, ülfəti,
Bir də ilk məhəbbəti,
Heç nəyə dəyişməyəm.

AĞRI DAĞI

Soltan dağın soltanısan,
Neçə dağların xanısan,
Nuhçıxanın-Naxçıvanın,
Quzeydə Savalanın,
Güneydə Şahdağının,
Sirdaşısan, Ağrı dağı,
Elburusun, Uyğurda Kaşkarın,
Kafkazlarda Şeyx Sənanın,

Xan Kəpəzin, Qoşqarın,
Aveyin, Qanlıdağın,
Qardaşısan Ağrı dağı.
Çin səddini insan tikib, insan yapıb,
Nə dağ yarıb, nə dağ çapıb.
Sən İlahinin yapdığı bir dağsan,
Sən Allahın yapdığı bir qalasan.
Himni Allah qoyub,
Sən türkün dağısan,
Sən türkün qalasısan,
Dünya durduqca olasısan,
Yer məhvərindən çıxsə belə,
Yenə sən qalasısan,
Canım, gözüm, Ağrı dağı.

YOZARDIM NƏNƏ

Gecə göy üzündə Ay tutulanda,
Mis qazan, mis sini döyərdi, nənəm.
Əjdahanı qarğayıb, söyərdi, nənəm,
Dodaqaltı nəsə deyərdi nənəm,
Əlifbanı bilsəydim yazardım, nənə,
Onu bu gün bilib, yozardım nənə.

Birdən göy gurlayıb, şimşək çaxanda,
Bizləri yanaşı qoyardı nənəm,
“İldırım təki vurur, cütə toxunmaz”,

O şimşək keçəndə Yeddi qardaşı,
Dalınca atardı bir parça daşı.

Yaz gələndə qodu-qodu bəzərdi,
Gərdəninə qotazları düzərdi,
Sonrada Günəşi öyərdi, nənəm.
Cürbəcür nəğmələr deyərdi, nənəm.

YADINDA VARMI

Hamı köçüb, sən qalmısan, a dağlar,
Mən cavan olduğum yadında varmı?
Mənim gənclikdə kənd toylarında,
Nəmərlər aldığım yadında varmı?

Bəy yandaşı şaxı gözəl bəzərdi,
Şax əlində ortalıqda süzərdi,
Arif olan işin çəmin bilərdi,
Toy şaxın çaldığım yadında varmı?

Eldə var olsun, yaşasın mərdi,
Mərd oldu, Sədnikin olmadı dərdi,
Üz-üzə gələndə alçaq namərdi,
Atından saldıığım yadında varmı?

O MƏNİM ÜRƏYİMDİR

Bu sinəmdə bir lələdir,
Bil, o mənim ürəyimdir.
Şəbnəm dolu pıyalədir,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Ona eşqin odu düşüb,
Məhəbbətin dadı düşüb,
Məcnunun fəryadı düşüb,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Vətən deyər, ana deyər,
Sözün yana-yana deyər,
Sırrımı canana deyər,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Ayrılmaz el-obasından,
Tər lan quş tək yuvasından,
Əl götürməz sövdəsindən,
Bil, o mənim ürəyimdir.

Gözəllərin müjdə yeri,
Sevənlərin səcdə yeri,
Bu Sədnikin şah əsəri,
Bil, o mənim ürəyimdir.

DUMANDI

Qoşqar, görüşünə gəlmişdim,
Bir də gəlməyim gumana qaldı.
Heyf zirvələri görə bilmədim,
Dağ dumandı, daş dumandı.

Gecə yol gəlibdi yorğundu,
Baş dumandı, huş dumandı,
Mən çox dumanlar görmüşəm,
İçməmiş sərxoş dumandı.

QIZIL ƏHMƏR

(Mənsur şeir)

Arazla Kürün
Qovuşduğu yerdə,
İç Muğanın
    sinəsində
Bitibdi,
Qızıl alma,
Qızıl Əhmər alması.
Bir Qızıl Əhmər
almasından ötrü
O dünyaya gedib
Gələn olub.
Bir zəmbil ət,

Bir tuluq su
Simurq üçün.
Məlikməmməd
O quşa
“Qu” deyəndə su,
“Qa” deyəndə ət verib.
“Qu” sözü
Qu quşuna ad olub.
Bəlkə də ala qarğanın
Dilindəki o sözü,
“Qa” deyəndə qarğa
Qar yox, ət istəyir.
Quşun da dilini,
öyrənmədik.
Bil Həzrəti Süleyman,
İsgəndər Zülqərneyn,
Ovçu Pirim
Quş dilin bilib.
Quş dilinin sirrini -
Sehrini bilməliyik.
Bunu öyrənməyə,
Əsatir, əfsanələrimiz var,
Əlində açar olan,
Qırxıncı qapını da açar.
Qızıl Əhmərin
Bərməkili olub,
İlk bağbanı.
Qızıl Əhmərin rəngi solubdur.
Bu gün nə Məlikməmməd var,

Nə də onun atası.
Kimə deyim dərdimi?!
Kindi sözüm tutası.
İç Muğandan Qəbələyə,
Oğuzə gəlmisən.
Ay Qızıl Əhmər almam,
Sən canın cövhərisən,
Meyvələrin gövhərisən,
Allah qorusun səni.

BƏLKƏ SƏN

Xəzər –
Xızırın məskəni,
Ağ-boz atın,
Cıdır meydanı.
Xızır səndə at çapıb,
Müqəddəs yerləri:
Şirvanda Diri babanı,
Qubada Tufan dağını,
Dəvəçidə Ağ dəvəni,
Siyah zənəni tapıb o
Türkmənlər yurduma
Xəzərbecan,
Osetinlər
Xəzərimə Xızı deyirlər.
Xəzər yurdumun
Sən gözüsən,

Bəlkə Xızırın özüsən.
Dənizin sahilində
Sədnik, gərək ağır-ağır
Gəzəsən bu yerdə
Nə dərin dəryaya gir
Nə də ki Xızır çağır.

AY ZƏRBÜL- MƏSƏLLİ

Masallı –
Ay zərbül-məsəlli!
Gücü, qüdrəti olub,
Yanardağının
Şanı-şöhrəti olub,
Yanardağının
Bu möcüzəli dağın,
Odunda-alovunda,
Rəng-rəng
Güllər açıb,
Sevən gənclər
Odlu gülün
Yanına qaçıb.
Səcdə qılıblar,
Gülləri qoxlayıblar,
Möcüzəni yoxlayıblar,
Şəfa qaynağı,
Viləşin zəməzəm nohuru.
Xeyli uzaqda,

Abı-dərdə,
Təbib olub,
Hər bir dərdə.

ZİVLƏN TALASI

Xurma əvəzi Xurmud bitər,
Zivlənin talasında,
Uşaqılıqdan gözüm qalıb.
Al yanaqlı lalasında.
Dəhrə quyruq meşə xoruzu,
Yanında boz dağ kəkliyi,
Bir yanında Soltan toyuq,
Ayaqlar sarı-qırmızı,
Göygöllərin üzük qaşığı,
Bənzərsiz bir Göygölü var,
Gölün çevrəsi ağ-göy zambaq,
Qotaz-qotaz gülləri var.

BÜLBÜL

Sən də yaralısən, mən də yaralı,
Yaralı-yaralı oxuma, bülbül!
Yaşıl yarpaqların gir arasına,
Rast gələrsən namərd oxuna,
Gəl belə aşkara oxuma, bülbül!

Çox darıxma gələr, güllü yaz gələr,
Nalə çəkmə gözlərinə boz gələr,
Qızılgüllər pardaqlanar tez gələr,
Düşərsən gülündən aralı, bülbül.

DOĞULMUŞAM

Şeirimlə dünyaya qoşa gəlmişəm,
Şeirimlə anadan bir doğulmuşam.
Çalıbdı laylamı Pirsultan dağı,
Dağlarda bir parça nur doğulmuşam.

Baş-başa qayalar evim-eşiyim,
Gərməşövdən hörülübdü beşiyim,
Qoşqar qibləgahım, çəkib keşiyim,
Əməni bulaqda dür doğulmuşam.

Dayım deyib, sən bu elə butasan,
Səd-yüz, nik-yaxşı mərtəbənə çatasan,
Pirsultanın kəməmindən tutasan,
Əllərim duada pir doğulmuşam.

DEYİL

Dağlara həsrətəm, yarım qalmışam,
Yarım yarla köçüb, yarım qalmışam,
Göllərim quruyub, yarım qalmışam,
Kür-Araz çağlasa dolası deyil.

Dünya çox gözəldi, gözəldən gözəl,
Açıla gülləri, olmaya xəzəl,
Şəninə min qoşma, söylə, min qəzəl,
Qoca palıd cavan olası deyil.

Nənə köçdü, baba köçdü, yar köçdü,
Hamısı dünyadan intizar köçdü,
Qalan cavanlardı, ulular köçdü,
Dünya Sədnikə də qalası deyil.

NƏRGİZİM

Yaz gəlib dağlara, mən də gəlmişəm,
Dağlarda güllərin qoxusun alım.
Yenə gözlərimdən yuxum qaçıbdır,
Nərgizin gözündən yuxusun alım.

İstərəm ki, hər dağlara gələndə,
Yağmurunda, yağışında yaş olum,
Arzum budur ayrılmayın dağlardan,
Qoşqarımın yamacında daş oldum.

Sədnik, yurdu çox dolandım, çox gəzdim,
Nə Kəpəzdən, nə Murovdan doymuşam.
Pirsultanla qoşa yazdım adımı,
O yerdə pozulmaz bir iz qoymuşam.

18.04.2010

QALIBDI

Namərd gəlib – gedə, bir də qayıda,
Görə ondan sonra nələr qalıbdı.
Arvad özgə evdə, uşaq didərgin,
Yurdunda anası mələr qalıbdı.

Görə ki, ucalıb yıxdığı damlar,
Evində çırağ da yanmır axşamlar,
Qonşuda çil-çırağ, yanır ağ şamlar,
Öz yurdu-yuvası səlvər qalıbdı.

Sədnik, ərzi-halın ellərə söylə,
Namərdi lənətlə, daş-qalaq eylə,
Güllədən betərdi demirəm hələ,
Desəm, bircə sözdən ölər qalıbdı.

18.04.2010

SƏNİ

Bağışla gəl məni sehrbaz xanım,
Yox seçə bilmədim mələkdən səni.

Un olsaydın ələyimə alardım,
Özüm keçirərdim ələkdən səni.

Pusquda dayanıb tələ qurmusan,
Çoxunu quş bilib cələ qurmusan,
Şahinlərin qanadını qırmısan,
Mən necə qurtarım kələkdən səni.

Sədnik, indi anlamışam işini,
Gürzə kimi göstərəndə dişini,
Sınıq bir körpüdə itir huşunu,
Qoruya bilməyim küləkdən səni.

18.04.2010

SIZMAMIŞAM MƏN

Aləm bilir, mən bir qaynar bulağam,
Yağış sularından sızmamışam mən.
Təbim gəlib, söz sinəmdə cəm olub,
İlhamsız bir misra yazmamışam mən.

Durna kimi pərvazlanıb, düzülüb,
Mənim şeirim bir nəfəsə yazılıb,
Nə əl dəyib, nə bir misra pozulub,
Yazdığımı təzdən pozmamışam mən.

Dərya kimi qaynamışam, dolmuşam,
Yaradanın nəzərində olmuşam.
İlhamımı Pirsultandan almışam,
Sədnik, qeyri kömək gəzməmişəm mən.
18.04.2010

LALA

Mən aranda dağa həsrət,
Sən dağlarda yan, ay lala!
Küsdürmüşən bənövşəni,
Eyləmişən qan, ay lala!

Nərgizlərin gözü yaşdı,
Şəbnəmləri almaz daşdı,
Kim gördüsə səndən qaçdı,
Heç deyən yox, can, ay lala!

Sədnik, sözün bir hikmətdi,
Tutammadı, söz yan getdi,
Gedib bir yarğanda bitdi,
Andır qaldı don, ay lala!

18.04.2010

GƏLİR

Quyruğunu düyüb, göy səkil atın,
Atılıb belinə minməyim gəlir.
At belində dolayları gəzməyim,
Ordan Qaşqa çaya enməyim gəlir.

Hayvalıda qabağında fəsəli,
Ömür gəncliyinə qayıdıb, bəli!
Əlikləri əmlik kimi yeməli,
Bulaqlar başına enməyim gəlir.

Sədnik, dağ başında təkə dayanıb,
Ağ qayası şəfəqlərə boyanıb,
Urdağında Ur kəkliklər oyanıb,
Quş təkə ötməyim, dinməyim gəlir.

18.04.2010

BİLƏYDİM

Uça-uça qarlı dağlar,
Belindən aşa biləydim.
Dağlar şahı Ağrı dağın,
Nəğməsin qoşa biləydim.

Hasan dağı çatal-matal,
Çatında pələnglər yatar,

Durnam gələr qatar-qatar,
Yaz gələr haşa biləydim.

Qışda-yayda qarın getməz,
Qoynundan baharın getməz,
Çiçək açmaz, nə gül bitməz,
Yazaydım, daşa biləydim.

Qızıl İrmaq, Yaşıl İrmaq,
Min dəfə bax, olmaz doymaq,
Sən olmasan bülbül ötməz,
Bülbül tək coşa biləydim.

Gəzəydim Yıldız dağını,
Banazın bağça-bağını,
Sədnik, qızılgül yarpağın,
Alıb, tamaşa gələydim.

GƏLİR

Yenə canımdadır gəncliyin odu,
Kəpəz dağlarını gəzməyim gəlir.
Düz qalxıb ağ buludun tuşuna,
Şahin süzən yerdə, süzməyim gəlir.

Qunduzun başını əzdiyim kimi,
Daşları üstünə düzdüyüm kimi,

O Çoban gölündə üzdüyüm kimi,
Göy-göl sularında üzməyim gəlir.

A Sədnik, çağırsın dağlar belinə,
Qurban olum ləhcəsinə, dilinə,
O dağlar qızının siyah telinə,
O bəyaz gülləri düzməyim gəlir.

28.04.2010

ANA LAYLASI

Səksən yaşa çatmışam,
Hələ qulaqlarımdan,
Getməyib,
ana laylası.

Qəlbimdən axıb gələn,
Həzin nəğmələrin,
Mayası,
ana laylası.

Musiqisi, sözləri anamın,
Bəli, anamın,
Həyat simfoniyasıdır,
ana laylası.

VƏTƏN

Qan sızıb torpağa, gülə, yarpağa,
Vətən oğulları qalxın ayağa.
Kim verməz canını vətəndən ötrü,
Torpaqda, daşdadı vətənin ətri,
Dağlarına qurban olum, ay vətən,
Bağlarına qurban olum, ay vətən,
Düzlərinə qurban olum, ay vətən ,
Gözlərinə qurban olum, ay vətən,
Göllərinə qurban olum, ay vətən,
Dillərinə qurban olum, ay vətən.

BƏNÖVŞƏ

Mavi gözlü bir gözəldi,
Qaşqaçayın bənövşəsi,
İncə, zərif bir gözəldi.
Gəlin kimi ətirlənər,
Sanasan ki, bir şüşədir,
Gözlə, əlindən düşər,
Mavi donlu bənövşə.
Axşamdan jalələnr,
Üzünə şəbnəm düşər.
Səhər yelində nazlanar,
Üzü şəhli bənövşə.

Sərin mehli bənövşə,
Tər çiçəkli bənövşə,
Yaz nəfəsli bənövşə.

BƏNÖVŞƏM

Sən gəlməsən mənim yazım yaz olmaz,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.
Bülbül gülməz, çiçək gülməz, gül gülməz,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.

Gözəlsən, qəşəngsən, xətti-xallısan,
Bədirlənmiş aysan, ay camallısan.
Qaş-gözünlə qandır, nə xəyallısan,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.

Pirim, Pirsultanım hüsnünə heyran,
Sənə bənzəməz maral, nə ceyran,
Dodaqların püstə, dişlərin mərcan,
Yaz nəfəsli, qız nəfəsli bənövşəm.

VƏTƏNİMƏ DƏYMƏSİN

Düşmənin mərmisi,
Gülləsi,
Qoy mənə dəysin,
Vətənimə dəyməsin.

Analar
Sədnik adlı oğulu,
bir də doğar,
Vətən doğulmaz,
Azərbaycan doğulmaz,
Türkiyəm doğulmaz.

***QARTAL OĞLUN,
KƏKLİK QIZIN***

Yaz gələndə gözəlləşər,
Girər dondan-dona dağlar.
Talasında körpə əlik,
Göllərində sona dağlar.

Qüzeyində qar əriyər,
Coşar çaylara yerişər,
Hər yanı lalə bürüyər,
Sanki batar qana dağlar.

Sarı çiçək qolbağdı,
Qırmızı gül yanağdı,
Ağ çiçəklər buxağdı,
Bir yaylaqdı sinə, dağlar,

Vüqarımdı dağın, düzün,
Qartal oğlun, kəklik qızın,

Sədnik desin, namə yazın,
Qıy vuran tərlana, dağlar.

GƏLMƏDIMMI

Bənövşəli yaylaqları,
Diş göynədən bulaqları.
Başı qarlı o dağları,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Xoşbulaq tək gülüstanı,
Qoşqardı, sultanı, xanı,
Qibləgahım Pirsultanı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Unutma Yeddi qardaşı,
Qızıldı torpağı, daşı,
Qırxbulaq çayların başı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Qaşqaçayı, Arxaşanı,
Türk Səmədi, Türk Paşanı,
O nənəm – xalı qoşanı,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Gölvənd-gölvənd göllərini,
Löyün-löyün güllərini,

Yağmurunu, sellərini,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

Yazlı, qışlı, dörd fəslini,
Qoç tayfamı, qoç nəslimi,
Cavan şair Sədnikimi,
Səndə qoyub gəlmədimmi?!

GÜL APAR

Şəmkir üstü Xəlpərəngdi,
Bu dağ deyil, bir pələngdi,
Talasında cüyür otlar,
Lalənin köynəyi partlar.
Gələr keçər Daraqqalar,
Başlarında daraq qalar,
Nə aləmdi gör bu tala,
Ağ buludlar tala-tala,
Göy üzündən gəlib keçər.
Gülləri tər, çiçəyi tər,
Talanı gəz, gözü xumar,
Bulaqdan iç, dər gül apar.
Bu tala da sənin kimi
Gözəllərin gözəlidi,
Görməlidi, gəzməlidi.

LALƏ ÜRƏYİMDİR

Pəmbə buludlar kimi,
Yaylığın ağ, bəm-bəyaz.
Xəlpərəngin talası tək,
Sinən hamar, nə dümdüzsən.

İnciçiçəyi təkin,
Geyinmisən ağ donunu,
Axşamdan çəmənə şəh düşüb,
Şəbnəm düşüb mirvari danəsi kimi.

Sən meşəyə gələndə,
Yerdə gülür, göydə gülür,
Narın ağ yağış yağır,
Yarpaqlardan bal süzülür.

Talada bir Humay quşu,
Bir də bir lalə görünür,
Sədnik, lalə ürəyimdir,
Görünəndə belə görünür.

DARAQ QAYA

Çeşməli yolundadı,
Daraqlanıb Daraq qaya.
Zülflərinə şana çəkib,
Daraqlanıb Daraq qaya.

Hörüb saçların çin-çin,
Çin qızının saçlarıtək,
Öz gözəlliyi ilə,
Əfsunlayıb təbiəti, Daraq qaya.

Dərələrdən duman qalxır,
Ayağına sürünüb keçir,
Ağ buludlar başına dolanır,
Örək olur cunalanır,
Çayda ördək-qaz sonalanır,
Bir aləmsən Daraq qaya,
Bir dünyamsan Daraq qaya.

ÜRƏYİM

Kimə qaldı, Keyti, Mehdi dağlarım,
Yaşıl meşələrim, buz bulaqlarım.
O yerlərdə keçib cavan çağlarım,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, göz-köz oldu ürəyim.

Qoşdaşdı, Dəlidağdan yuxarı,
Taxta yaylağının axar-baxarı,
Tərtərimin layla çalan axarı,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, göz-köz oldu ürəyim.

A daşı, qayası xınalı dağlar,
Zirvəsi dumandan cunalı dağlar,
Çayları, gölləri sonalı dağlar,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

Ağ çinqılım, Təkə qayam, nə hallı,
Löy qalası, Tutqu çayı xəyallı,
Arı pətəkləri, xam beçə ballı,
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

Daşlardan tökülən şəlalə hanı?
Dağ döşündə yanan o lalə hanı?
Sədniki salıbdır xəyala hanı?!
Dərilməmiş qaldı, gülüm-çiçəyim,
Yaralandı, köz-köz oldu ürəyim.

SƏRVAZ DAĞLARI

Yaz gələndə yal-yamacın güllənər,
Qar əriyə, bulaqların dillənər.
Suyun coşar, çayların sellənər,
Ay Sərvaz dağları, Sərvaz dağları.

Qızlar dəstə-dəstə bulağa gələr,
Şaqrəq gülüşləri qulağa gələr,

Qız sevən eşqindən bu dağa gələr,
Ay Sərvaz dağları, Sərvaz dağları.

Səndən ayrılında ayım il olur,
Həsərətindən canım yanıb kül olur,
Sədnikin istəyi bircə gül olur,
Ay Sərvaz dağları, Sərvaz dağları.

BÜLBÜL

Oxuma gözə gələrsən,
Gəl, oxuma yox, -ay bülbül.
Mən də sevdim yarımadım,
Deyəmmədim oxay bülbül!

Yaralandı cavan canım,
Bilməm hara axdı qanım?
Mən olanı necə danım?
Keçib candan oxay- bülbül!

Bax, o gündən yaralıyam,
Ovlağımdan aralıyam,
Sədnik-bilməm haralıyam?
Çıx bu yurddan, çıx ay bülbül!

DAŞINDA KƏKLİK YUXUSU

Mən bu yerdən necə ayrılıım?
Mən bu yerdən necə doyum?
Özüm gözəllik vurğunu,
Necə olar?
Gözəlliyi burda qoyum.
Daşında kəklik yuxusu,
Çəməndə ceyran qoxusu.
Bir yanda dağı, yaylası,
Sularda ana laylası.
Kür boyunca gəzərəm mən,
Bir baxsana “Ceyrançöl”ə,
Hər gələn təzə ildə,
Lalələrdən donun biçər.
Kürdən kənar cülgələrdən,
Ceyran, cüyürlər su içər.
Gözəllikdən doymadım yox,
Möcüzədir, vallah, Sədnik,
Bu yerlərə doyunca bax.

BULUD

Dağlar üstə yata-yata gedərsiz,
Çatarsız nə zaman Banaza bulud?!
Məktubumda söz var, isti nəfəs var,
Verməyin şaxtaya, ayaza bulud.

Xoş qarşılar səni Yıldız elləri,
Göz oxşayar əlvan-əlvan gülləri,
Harda var, Sivasın şux gözəlləri,
Görərsən çıxanda pişvaza, bulud.

Sədnikəm, bir parça bulud olaydım,
Quş olub göyündə qanad çalaydım,
Bir Cəm gecəsinə mehman olaydım,
Yetərdim bax, onda muraza bulud.

VARLIĞIM

Varlığım, ürəyim-
Gəncə.
Gözlərim-
Göy-göl, Maral-göl
Gölləri.
Qollarım-
Xanbulağın, Qızıltorpağın,
Dolanbac yolları.
Həsərətım-
Qarabağımın
Qızıl oba
Elləri.
İçimin alovu,
Odu-
Dəli dağın

Lalələri,
Çil gəzən
Çilgəz dağlarının
Gülləri.
Duyğularımı
Dəniz kimi
Ləpələndirən-
Tərtərin həzin,
Həzindən həzin,
Bayatılı,
Laylalı,
Oxşamalı
Nəğmə deyən
Dilləri.
Ömrümün axarı-
Yaz yağışına qoşulub,
Aşıb-daşan,
Yaşıl dağların
Qışqırıqlı
Selləri.
Bu yaşımda zehnimdə qalan-
Karslıoğlunun
Səmimiyyəti,
Baxışı,
Dostluq yazan,
O mübarək əlləri.

DAĞLAR

Yaz gələndə rəssam olur,
Bəzək vurur daşa dağlar!
Dərə-təpə yaşllaşır,
Sən sev, sevil yaşa dağlar.

Bu nə bəzək, nə naxışdı?
Baxdıqca aqlım çaşdı.
Gül gül ilə qucaqlaşdı,
Oldu bir tamaşa dağlar.

Bulaqların göz-göz olur,
Dörd bir yanı nərgiz olur,
Hər çiçəyi, bir qız olur,
Dönür yaşıl başa dağlar.

Sədnik çağlar, sular çağlar,
Kövrələr, göy bulud ağlar,
Al geyinər yaşıl bağlar,
Bürünər qumaşa dağlar.

KƏKLİK YUXUSU

Duman yatıb qayasında,
Daşında kəklik yuxusu.

Köbəyində müskəmbər,
Otunda ceyran qoxusu.

Ceyran enir talasından,
Doymur düzün lalasından,
Ayrılmayır balasından,
Canında ovçu qorxusu.

Ceyran, çölün düzündə,
Sədnik, qoşa xal var üzündə,
Amandı qalar gözündə,
Ceyranın bala arzusu.

ƏTRİNİ

Görüş yerinə gəldim,
Rüzgardan aldım ətrin,
Boy verib bənövşə, nərgiz,
Baharından aldım ətrin.

Yenə göllər cilvələndi,
Göydən yerə nur ələndi,
Göllərə cummağım gəldi,
Sonaların aldım ətrin.

Dərə-təpə yaşllaşır,
Baxdıqca gözüm qamaşır.

Sədnik, dağdan bir qız aşır,
Obalardan aldım ətrin.

YOVŞANLIQDA LALƏ

Yovşanlıqda tək qalıb,
Bilmirəm niyə lalə?!
Yovşandan ətir alıb,
Meylini ona salıb,
Bilmirəm niyə lalə?!

Bilməm nəyə bənd olub qalıb?
Yovşanlıqda tək lalə,
Yovşanlıqdan ətir alıb,
Veribdi ürək lalə.

Lalə deyil, o bir qızıdır,
Tək bitib yalqızdı.
Olma qəmgin tək, lalə!
Öz yanına gəl, lalə!

Lalə deyil, çıraqdır,
Ləçək varaq-varaqdır,
Küləklər bir daraqdır,
Daran, daraqlan, lalə!

Qəlbə çıraqsan, lalə!
Yanar ocaqsan, lalə!
Ürəyimin içində.
Gözlərimin içində.

BƏNÖVŞƏ

Qışın oğlan çağında,
Könlümə bahar gəldi.
Yuxusundan oyandı,
Bənövşə məhəbbətim.
O billur məhəbbətim.
O şüşə məhəbbətim.
Soruşdu Nərgiz hanı?
Gecədi, gündüz hanı?
Boylandım Kür boyu,
Göründü Nərgiz boyu.
Bənövşə məhəbbətim,
Gül Nərgizi çağırıdı,
Göydən çiçək yağırıdı,
Yerdən çiçək yağırıdı,
Sanki, kür coşdu-daşdı,
Bənövşəylə gül-nərgiz,
Bax, necə qucaqlaşdı.
Hansı könüldə nərgiz var?
Orda nurlu gündüz var.
Səni yaza qovuşduran,
Həmişə bahar bir qız var.

SƏFURƏ XANIMI XATIRLAYANDA

GƏLMƏDİN

Dağlar qara geydi, dağlar ağ geydi,
Rüzigarlar tərsmi əsdi gəlmədin,
Elə bildim Ağbulağa getmişən,
Əzrayılmı yolun kəsdi gəlmədin?

Pirsultan ağladı, eli oyatdı,
Kəpəz öz başından gülgəzin atdı,
Üfüqlər alışdı, canım od tutdu,
Taleyimmi məndən küsdü, gəlmədin.

Sədnik, əzəl öydü taleyin səni,
Sədnik, niyə döydü taleyin səni,
Birdən-birə əydi taleyin səni,
Bəlkə, duydun son nəfəsdi, gəlmədin.

07.04.2010-cu il

BİLƏSƏN

Sarı saçlarının şələləsinə,
Ağbulaqda vurulmuşam biləsən.
Ala gözlərinə yaman həsrətəm,
Bəlkə, o bulağa bir də gələsən.

Canım eli köçmüş bir dağ kimidir,
Budaqda tək qalmış yarpaq kimidir,

Qəlbim gün düşməyən otaq kimidir,
Buludumdan boylanasan, güləsən.

Gülüm, gül camalın bircə görəydim,
Yasəmən saçların tağ-tağ hörəydim,
İstəsəydin bu canımı verəydim,
Sədnik canın əsirgəməz biləsən.

07.04.2010-cu il

G T R

Yazda dağlarda lalə bitəndə,
Ağbulaqdan bircə nişana gətir.
Gözümün önündə yaxan günəşi,
Qaytar, geri qaytar, cahana gətir.

Cənnəti-rizvandan getməyəm desə,
Çiçəyəm çəməndə bitməyəm desə,
Bülbüləm bağlarda ötməyəm desə,
Dilləndir qəlbini tüğyana gətir.

Yatmış gözəl,yuxusundan oyansın,
Mən gəlincə o bulaqda dayansın,
Yerim, göyüm gül rənginə boyansın,
Sədniki sevindir, imana gətir.

S O R U Ş

Səndən ayrılalı nələr çəkmişəm,
Oyan, bircə-bircə ellərdən soruş.
Saz mənim könlümün tərcümanıdır,
Zəmbur tək sızlaşan tellərdən soruş.

Nə günüm gün oldu, nə gecəm gecə,
Gəldi, keçdi günüm bilmədim necə,
Mən səni tutmuşam hamıdan uca,
Öz dərdimə şahid illərdən soruş.

Sən gəzən yurdlara güzar eylədim,
Səni tapammadım, ah-zar eylədim,
Sədnikə təsəlli nə var eylədim,
Qızıl qazlar üzən göllərdən soruş.

A Ğ B U L U D

Qırxbulağın üstədən keçib gəlmişən,
Mamırlı qayada yatan ağ bulud.
Eşqin şərbətini içib gəlmişən,
Üzünə ağ örpək tutan ağ bulud.

Bu dağlarda mən də sevdim birini,
Necə ki, sevmişdi Fərhad Şirini,

Sən bilirsən o gözəlin yerini,
Çiçəktək gözümdə bitən ağ bulud.

Elə bilmə gözəlliyin duymadım,
Yellər əsdi, sənə tərəf qoymadım,
Yarıma bənzətdim, səndən doymadım,
Bəlkə də, Sədnikdi, butan ağ bulud.

GƏLDİM

Sən mənim xəyalımda vardın,
Dolanıb bir bağa gəldim.
Şirin yuxunun içində,
Sən yatan otağa gəldim.

Yuxudaydın nazlı ceyran,
Dodaqları sözlü ceyran,
Elə bildim yazdı ceyran,
Gül taxdım buxağa gəldim.

Sədnik yanar, oda qalar,
Dəryalarda ada qalar,
Bizdən bir səs-səda qalar,
Ün düşər bu dağa gəldim.

GƏLMƏDİN

Sən gəlmədin ruzigarım dəyişdi,
Qarmı yağdı, yol bağlandı gəlmədin,
İçimdə qurudu qızılgül kolu,
Qəm göyərdi, budaqlandı, gəlmədin.

Gəncliyimə, taleyimə gün düşdü,
Ayım, ilim, hər fəslim xoş keçdi,
Yazım yaz oldu, qışım qış keçdi,
Bu könlümdə bir gümandı, gəlmədin.

Bu dünyada sevdə nədir bilənlər,
Eşq yolunda ağlayanlar, gülənlər,
Sədnik, kimdi bizə tərəf gələnlər,
Şahsənəmdi, Xan Əslidi, gəlmədin.

MƏHƏBBƏT KİMİ

Sevgi hissdır, həyəcandır,
Sevgi ağıl, kamal deyil,
Nə də ki, xam xəyal deyil.
Orda bir məftunluq var,
Orda bir vurğunluq var,
Orda bir həssaslıq var,
Orda bir ürək var.
Sorğu sualsız çırpınır,

Elə pərvazlanır
quş kimi.
Gözündə fəsillər dəyişir,
Yaz- qış kimi.
Dünyanı sənə gətirər,
Qızıl məcməyidə
Ən qiymətli
nemət kimi.
Orda hər şey şirin olur,
Ancaq şirin olmaz,
Olmaz məhəbbət kimi...

VAR

Canımda gəncliyin odu qalıbdı,
Dolanır başımda, yaz havası var.
Könül birini sevdi, mən də bəyəndim,
Onun mənə indi nə davası var?

Gedim bu dərdimi kimə bildirim?
El-obanı üstüməmi güldürüm?
Ay belə sevgini vursun ıldırım,
Vaxtsız toy düyünün nə mənası var?

Sədnik, yar öləndə sən də öləydin,
Bir ömrünü onunla tən böləydin.
Gərək bunu sən əzəldən biləydin,
Eşqin çox müqəddəs bir binası var.

DAŞ OLSAM YAXŞIYDI,, QAYALAŞMIŞAM

Özüm-özümə nifrət eylədim,
Daş olsam yaxşıydı qayalaşmışam.
Dondurmuşam ürəyimi, eşqimi,
Daş olsam yaxşıydı qayalaşmışam.

Gözüm kor olubdu seçməmişəm mən.
Sevgi imtahandı keçməmişəm mən.
Niyə bu dünyadan köçməmişəm mən?
Daş olsam yaxşıydı,qayalaşmışam.

Harda itirmişəm ağıl huşumu?
Sədnik, niyə saymamışam yaşımı?
Tapammıram sərraf olan başımı,
Daş olsam yaxşıydı qayalaşmışam.

BAGIŞLA

Vədə verdim mən bir aya gələrəm,
A ceyranım gələmmədim bağışla.
Gözlərinin yağmurunu yaşını,
Əllərimlə siləmmədim bağışla.

Aralığa dağlar düşdü neyləyim,
Ayrılıqdan keyfim pisdır neyləyim,

Gələmmədim zaman keçdi neyləyim.
Mən dərdimi biləmmədim bağışla.

Burnuma dağların havası dəydi
Əlimə buludun cunası dəydi
Kəklik gəzən daşın xınası dəydi
Təkcə səni bulammadım bağışla.

Gözəlliyyə yaddaşından silinməz,
Xəyalımdan, nə başımdan silinməz,
Baxışının tilsimi var bilinməz,
Nə sevdadı biləmmədim bağışla.

Sədnik, rüzgar tək gəzdi dolandı,
Öz oduna, ocağına qalandı,
Yəqin etdim bu sevgimiz yalandı,
Sənlə deyib, güləmmədim bağışla.

***ОЃУЛ, NƏVƏ,
NƏTICƏ***

OĞULDU

Ata gözdü, oğul onun işığı,
Bu dünyanın iftixarı oğuldu.
Oğul oğul olsa, ata şax gəzər,
Ürəklərin şah vüqarı oğuldu.

El içində pak əyləşə, pak dura,
Himi daşdan olan, saraylar qura,
Hər daşın bəzəyə, naxışlar vura,
Belə yurdun yadigarı oğuldu.

Sədnik, belə oğul yüzdə bir olar,
Hər kəlməsi yaqut, yamən, dür olar,
Dolanam başına o, bir pir olar,
Ataların yaz - baharı oğuldu.

QALIBDIR

Sərvət dolu bir dağ idim əzəldən,
Heç bilmirəm indi nəyim qalıbdır.
Bu gördüyün dərya-dəniz canımda,
Təkcə sevən bir ürəyim qalıbdır.

Bu dünya neçə yol dolub, boşalıb,
Nərgizlər, çiçəklər saralıb, solub,
Gözlərimdə bitib bir çiçək qalıb,
Yadigar bir sarı çiçəyim qalıb.

Gördüm bu dünyanın nəyini görüm,
A Sədnik, böyüsün boyunu görüm,
Arzum var Simranın toyunu görüm,
Yaradandan bir diləyim qalıbdır.

10.04.2010-cu il

BİZİMDİR

*Şeir Bakıda doğulmuş oğul
nəvəm Simrana həsr olunur*

Simran, yaylaqları sənə bir gəzək,
Pirsultanda ağır ellər bizimdir.
Daşlıdağın gül qoxulu mehi var,
Arxaşandan əsən yellər bizimdir.

Qoşqarın vüqarı Qartal qayası,
Kəklik ötər, əllərində xınası,
Dağ gölünün əskik olmaz sonası,
Qırxbulağa gedən yollar bizimdir.

Karvan-karvan parça bulud, ağ bulud,
Dərə duman, təpə bulud, dağ bulud,
Dağ görünsün, örpəyini yığ, bulud,
Çəmənələr naxışı güllər bizimdir.

Gah Xaşbulaq, gah Xoşbulaq, Xanbulaq,
Lalədən, nərgizdən geyər don bulaq,

Meşəsində, talasında min bulaq,
Suya gələn durna tellər bizimdir.

Sədnik, coşub danışsana, dinsənə,
O dağlarda köhlənini minsənə,
Gələr keçər neçə tarix, min sənə,
Dağları vəsf edən dillər bizimdir.

NURÇİÇƏK

Çəmənlərə işıq saçan,
bir çiçəkdir.
Sədnikin nəticəsi - Nurçiçəkdir.
Körpədir, gülümsəyə- gülümsəyə
güləcəkdir,
Yaşıl pöhrə, bir fidandı,
Boy atacaq, böyüyəcək,
Yeriyəcək, yüyürəcək,
Gəncəmizə gələcəkdir.
Sədnik, bu gün
bir nəticə -
Sabah üçün gələcəkdir.

SƏMA

Səma öz gəlişiyə,
Səma öz gülüşüylə,
Bizə sevinc gətirdin.
Gül-çiçək yağışında
Gözümdə gül bitirdin.
Səksən yaşına müjdə,
Ay mənim fidan balam!
Gəncə yolun gözləyir,
Ay mənim ceyran balam!
Pirsultan soyundansan,
Budur, sənin naxışın.
Bu dünyaya əvəzdir,
Sənin körpə baxışın.
Pirsultanda pınarın,
Xoşbulaqda gülzarın,
Sən bu yurdun gözüsən,
Fəsilərin yazısan,
Sən Samirin qızısan,
Sən Samirin yazısan,
Ay mənim çiçək nəvəm,
Ay mənim göyçək nəvəm.

SUNAYIM

Ay Sunayım, Xanbulağı gəzəndə,
Öz babanı soruşmamış gəlmişən.
Halay vurub Daşlıdağın gülləri,
Çiçəklərə qarışmamış gəlmişən.

Hörgülüdü məskənimiz, yerimiz,
Dağ üstədi Pirsultandı pirimiz,
O dağdadı sehrimiz, sirmimiz,
Pir başına sarışmamış gəlmişən.

Danışdırdım hər qayanı, hər daşı,
Kamalla səksənə ötürdüm yaşı.
Sədnik deyər, soy adını düz daşı,
Dağlarla danışmamış gəlmişən.

TÜRKIYƏ TƏRANƏLƏRİ

SÖYLƏMİŞ *(Pirsultan babama)*

Baba ismin körpəlikdən duymuşam,
Nənəm mənə laylasında söyləmiş.
Güllü-çiçəkli, tər bənövşəli,
Xoşbulağın yaylasında söyləmiş.

Yada salmam, mənim körpə çağlarım,
Nənəm yada düşər bərkdən ağlarım,
Görünəndə ağ buludlu dağlarım,
Səngər daşın qayasında söyləmiş.

Havada uçanda göy göyərçinlər,
Bu canım sızlayar, qəlbim inildər,
Sədnik, Pirsultandan yadigar bunlar,
Göyərçinlər yuvasında söyləmiş.

SİNƏNDƏ

Yıldızdağdan, Banaz köydən qopanda,
A dərqli Sivasım, ağladın sən də.
Üz tutanda Təbrizimə, Gəncəmə,
Bu qanlı tarixi yazdın sinəndə.

Ankaradan səmum bir külək əsdi,
Pirsultan Abdalın yolunu kəsdi,
Qulağıma bir səs gəldi, nə səsdə,
Yazılmış tarixi oxudum mənə.

Ölürsə şəxsiyyət tarixə dönür,
Yurduna məhəbbət tarixə dönür,
A Sədnik, həqiqət tarixə dönür,
Pirsultanın doğruluq var səsində.

MƏNİMLƏ ÖPÜŞDÜ GETDİ

Banaz köyün ağ buludu,
Mənimplə görüşdü getdi.
Yıldızdağın rüzgarı,
Mənimplə öpüşdü getdi.

Bolunun Qartal qayası,
Bir tərəfdə Ala dağlar,
Hansı torpaqda tapılar,
Gözəllikdə belə dağlar.

Qızılirmaq sahilində,
Topa qızlar gülüşdü,
Hər tərəfdən yağmur yağdı,
Mənim qəlbimə gün düşdü.

MƏRCAN DAĞLARI

Başı qarlı, qarsız çox dağ görmüşəm,
Bir özgə aləmsən - Mərcan dağları!
Qənirsiz güllərin, çiçəklərin var,
Bənzərsiz lələmsən - Mərcan dağları!

Hasan dağın başı yay-qış qar olar,
Yaz gələr sinəsi laləzar olar,
Qaynaşar bulaqlar, axar car olar,
Dolu piyaləmsən - Mərcan dağları!

Qara dəniz üstə Kaşkar dağları,
Bir-bir qucaqlayıb, qucar dağları,
O dağlar soltanı - Dəli Qoşqarı,
Nərgizli talamsan - Mərcan dağları!

Daş qaladı, o dağların binası,
Uyğur Kaşkarıdır, dağlar anası,
Al-yaşıl geyinər türkün sonası,
Sevdaı balamsan - Mərcan dağları!

Bir görəydim Urumçunu, Kaşkarı,
O yerlərdir Türküstanın vüqarı,
Sədnik deyər: ay ömrümün baharı,
Alınmaz qalamsan - Mərcan dağları!

SEVSİN ÇİLLƏRİ

(Sayın Tansu Çillər başbakan olarkən)

Çillər, sənə sayğım hardandı, hardan?
Gözəlsən hüsnünün aynası nurdan,
Gülür günəş kimi sifətin gülür,
Ülvi məhəbbətin, ülfətin gülür,
Sevmisən, vətənə vurulmusan sən,

Kəpəz pinarlarda durulmusan sən,
Var olsun, ürəkdən sevdiyin vətən,
Solmayan bir gülsən köksündə bitən,
Alqış, bu istəyə, bu məhəbbətə,
Alqış, qəlbindəki o sədaqətə,
Sənsən varlığıyla vətəni sevən,
Məğrur dayan bacım, xalqına güvən,
Verərsən canını bir çakıl daşa,
Yaşa Çillər bacım, yaşa min yaşa.
Məni qeyri bilmə, məni yad bilmə,
Demirəm ki, ünvan bilmə, ad bilmə,
Doğmayam Sivasda Pirsultanım var,
Sənət dünyasında bir ümmanım var,
Yıldızdağ, Banaz köy, Sivas elləri,
Gərək mənim kimi sevsin Çilləri.

GÜLSƏRƏN

(Türkün müğənni qızına)

Ağ buludlar qopar gələr,
Sel dağları çapar gələr,
Ürəyimi tapar gələr,
Sazın telində Gülsərən.

Mələk kimi qanadın var,
Qılnc kimi soyadın var,
İçində bir fəryadın var,
Sazın telində Gülsərən.

Elə baxma, elə baxma,
Könlümün sarayın yıxma,
Sədniki yandırıb yaxma,
Sazın telində Gülsərən.

OF DEDİM

İstanbulda Minnaz adlı qız gördüm,
Mavi gözlərinə baxıb, of dedim,
Gənclik gedib, bir də geri qayıtmaz,
Könlümün Kəbəsin yıxıb, of dedim.

Bir qərinə ləngiyəydin, ay ana,
O gözəllə bir gələydim cahana,
Aramızda olmazdı yaş bahana,
Ayım batıb, günüm yaxıb, of dedim.

Sədnik, daha bir də gözəl arama,
Yandı canım, duz səpihlər yarama,
Xəbər verin Xan Çobana, Sarama,
O sellərdə mən də axıb, of dedim.

ÜRƏK Dİ

Səni sevən bu ürəkdi,
Səni sevən yaş ki deyil.
Hərəməzdə bir ürək var,
Heç birisi daş ki deyil.

YAZIÇIOĞLUNA

*(Anadolu övladı Mühsin
Yazıçıoğlunun xatirəsinə)*

Anadolunun bir oğlu,
Dünyaya
gəldi, getdi.
Anadolunun pır oğlu
Dünyaya
gəldi, getdi.
Dürüst əqidəsilə,
İnancıyla
sonsuzluğun sahibi
Allahına qovuşdu,
Rəsuluna qovuşdu.
Gözəl övliyalartək
Nur içində,
Nur gəldi, getdi.
Faciəli ölümüylə
Neçə pillə ucaldı,
Kəndi ölümüylə,
Dünyasından bac aldı.
Türkiyədə türk oğlu
Birlik rəmzi oldu.
Türkəm deyən
insanın
ürəyinə iz saldı.
Yüz illər keçsə də,
Bir kimsə deyə bilməz,
Yazıçıoğlu yoxdur.
Yurdumuza

Bir çıraq,
Şıx oğlu şıxdı.
Ey Yazıcıoğlu,
Daha üşüməzsən,

Türk torpağının
bağırında
uyuyursan.

Hər türkəm deyənün,
Ürəyində yatırsan.
Vüqarla, iftixarla
Dövlətinə,
məmləkətinə baxırsan.
Duru bir pınar kimi,
Ürəklərə axırsan.

DURNAM

Qalxsanda göylərin yeddi qatına,
Səndən yuxarıdır fələyin, durnam.
Hər kim ucalana paxıllıq etsə,
Batsın gözlərinə lələyin, durnam.

Cərgən Füzulinin misralarıdır,
Bir uzun hecalı qəzəlsən, durnam,
Cığa tellərinə dünya heyrandır,
Sən gəlindən, qızdan gözəlsən, durnam.

Göy üzündə qəmli-qəmli ötəndə,
Vəqif dərdinizi duyubdu, durnam,

Bir dastan yazıbdı ürək qanıyla,
Sizə sözdən heykəl qoyubdu, durnam.

Sizi gördüm ağ buludun tuşunda,
Xəyalım göyləri dolandı, durnam,
Sədnik də dünyadan bir gün köçəcək,
Sözləri yadigar qalandı, durnam.

18.04.2010

GÜLABİ

***(Türk aşığı Gülabiyə
həsr olunub)***

Gülabi böyük aşığıdı,
Sözləri nurdu, işığıdı.
Türk elinə yaraşığıdı,
Pirsultanlı deyir, bunu.

Oxuyar sərin-sərin,
Xəyal güclü, fikir dərin,
Məclislərdə bilir yerin,
Pirsultanlı deyir, bunu.

Qızıl barmaqlar oynaqdı,
Sinəsi coşqun bulaqdı,
El sevir, üzdədir baxtı,
Pirsultanlı deyir, bunu.

KARSLIOĞLU

Karşlıoğlu, bir rəssam olaydım,
Çəkəydim rəsmini vətənin üstə.
Səndəki şuxluğu, səmimiyyəti,
Köçürmək olarmı yetənin üstə.

Yaxşı oğlu doğa bilməz hər ana,
Yaxşı nə var, südlə gəlir insana.
Ana nurdu, nur gəlibdi cahana,
Ana əlləri var bədənin üstə.

Övliya nəfəsli Pirsultanam mən,
Şeirdə, sənətdə bir sultanam mən.
Dostu itirən yox, dost tapanam mən,
Gör nələr yazılıb bir mənin üstə.

ALTAYDAN ANADOLUYA QƏDƏR

Türkmən qardaş,
Təkcə mənəm,
Türk demə!
Türkmən de,
    Tək mən demə.
Sən də bizlərdən birisən,
Fərqi bu,
Günortac,
Türkün beşik yerisən,
Ancaq biləsən,

Kürreyi-ərzin,
Yarıdan-yarısı,
Türkmən,
Türk mənəm deyir.
Allahı bir,
Dili bir, inancı bir,
Bir bədənəm deyir.
Altaydan, Yaqutdan
Anadoluya qədər,
Türk yurduyam,
Türklərə vətənəm deyir.

QARSA GEDƏK

Karşlıoğlu, Qarsa gedək,
Görünsün Qarsın qalası.
Uca bir daşında bitib,
Köynəyi qan-dağ lalası.

Bir yanında Sarı qamış,
Sağın, solun orman almış.
Koroğlu da burda qalmış,
Öyünsün Qarsın qalası.

Özü boyda məhəbbəti,
Qəhrəmandı-həqiqətdi,
Atatürkdən əmanətdi,
Qoy bilsin Qarsın qalası.

EI GÖZƏLLƏRİNİ GÖRƏNDƏ

DUMAN QALXIR BAŞIMDAN

Görəndə qızları çeşmə başında,
Canım yanır, duman qalxır başımdan.
Gənclikdə sevdiyim o gözəl pəri,
Xəyalımda gəlib keçir qarşımdan.

Nitqim olmur deyəm, ay qız, dayan, dur,
Yeriş o yerişdi, qürur o qürur,
Dodaqda təbəssüm üz-gözündə nur,
Getmir sürəti, getməz huşumdan.

Pərvanələr oda bircə kəz yanır,
Sinəm oddur, köz üstündə köz yanır,
A Sədnik, içimdə yanır, söz yanır,
Eşqim səngiməyib of, bu yaşımda.

YERİNDƏ

Gül sən, qönçə vaxtı gözəl demişdim,
Saxlamısan təravəti yerində.
Bircə təbəssümün, bircə gülüşün,
Lal eyləyər yüz afəti yerində.

Xoş qurulub gözəlliyin binası,
Ağ əllərdə gəlinliyin xınası.
Səcdə qıllam, gül hüsnünə sonası!
Qəbul etsən, ziyarəti yerində.

Alyaşıl çəmənün lələrısın,
Sədnık deyər, sən günəşın nurusan,
Ürəyımde bulaqlardan durusan,
Buyur, yoxla, məhəbbəti yerində.

KİMİ

(Ulduz xanım İsmayıl qızına)

Yanaqların lələdir xəbərın varmı?
Dodaqlar qırmızı çiyələk kimi.
Bilirsənmi məni məndən alırsan,
Çıxanda qarşıma bir mələk kimi.

Bir azca dəyişib incə yerışı,
Bir azca dəyişib maral duruşu,
Necə keçdi ömrün payızı-qışı,
Qalmısan qəlbimdə xoş dilək kimi.

Hərdən cüt gedirsən yarla yanaşı,
Qar yağıb, ağarıb dağların başı,
Sədnık, gözündədi gənclik atəşi,
Gözəllik göz vurur, bir çiçək kimi.

ALƏMSƏN, ALƏM

Hüriyə, Pəriyə dönüb baxmaram,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Sərvaz dağlarının çiçək balısan,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Gözəlsən, qəşəngsən, ceyran balası,
Yanaqlarda bitib dağlar lalası,
Boynunda həmayil, əldə xınası,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

İlin nə xoş gəlib, ay yazı göyçək,
Qaymaq dodaqların hər sözü göyçək,
Ay qaşları göyçək, ay gözü göyçək,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Bilməm sənə bəşər deyim, gül deyim,
Bircə dəfə cani dildən gül deyim,
Uzaq durma, bir yaxına gəl deyim,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

Ay baxar hüsnünə buluda girər,
Gün görsə camalın özün itirər,
Sədnikdən istəsən ürəyin verər,
Sən özgə bir cansan, aləmsən, aləm.

ZİNƏTLƏNMIŞ GÖZƏL

Əzəl qələm çəkib hüsnü-camala,
Yaradanım özü vurub naxışı.

Sanki Aylı-günlü bir kainatdı,
Dəyər bu dünyaya bircə baxışı.

Baxışı aləmə bir pəncərədi,
Nur çiləndi, yeri-göyü bəzədi,
Ürək varsa, eşq həmişə təzədi,
Bilsə arif bilər, duyanmaz naşı.

Gülümsədi, bağçalar çiçəklədi,
Yaşıl kol üstündə gül ləçəklədi,
Sevənlərə səksən nədi, yüz nədi,
Məhəbbət həyatdı, o bir ləl daşı.

Bir çeşmə var camı doldur iç görüm,
Məhəng daş ol, gözəlliyi seç görüm,
Sevda nədi, o əsrarı seç görüm,
Bulud var, görünməz dağların başı.

İpək saçlar səma təki ucadı,
Göz önündə ayparalar necədi,
Yaşını bilmədim, vallah, neçədi?!
Sədnikin qəlbində on beşdi yaşı.

MƏHƏBBƏT

Ağ bədənə ağ da köynək yaraşır,
Vallah, bihuş olur baxan Məhəbbət.

Dünya gözlərimdə cənnətə dönər,
Yel vurub açılsa, yaxan Məhəbbət.

Görənlər bilmirəm nə xəyaldadı,
Sənin gözəlliyin məh cəmaldadı,
Həsrdən çoxunun gözü yoldadı,
Ay kimi buluddan çıxan Məhəbbət.

Sədnik, kimdir, xoş ləhcəylə oxuyan!
Hər kəlməsi tər bənövşə qoxuyan,
İlmə çalıb, sözdən xalı toxuyan,
Ay köüllər tikib, yıxan Məhəbbət.

DUYANMADIN

Dedim: gəl yazaq, yazışaq,
Eşqin oduna alışaq.
Bəlkə biz belə barışaq,
Bu mətləbi duyanmadın.

Nə bir gülsən, nə də tikan,
Dağın duman, daşın duman,
Qəlb soyuyub, itib güman,
Yuxuluydun oyanmadın.

Oxusan da yüz əsəri,
Duymasan olmaz kəsəri,
Sədnik deyər: müxtəsəri,
Ov gəlmişdi vuranmadın.

YOXDU

Yanağında gül bitibdi,
Bir qoxlayıb, dərən yoxdu.
Bu yaşımda mən görürəm,
Cavanlardan görən yoxdu.

Sən güləndə günəş doğur,
Üz-gözündən ismət yağır.
Biganələr niyə baxmır?
O saçları hörən yoxdu.

Hər gözəllik səndə cəmdi,
Yarı sevinc, yarı qəmdi.
A Sədnik, özgə aləmdi,
Kirpiyi can yaxan oxdu.

GƏNCLİYƏ QAYITMAQ İSTƏYİRƏM

QOCALMAYNAN

*Ağarmaynan, ay saçlarım, amandı
M.Azaflı.*

Toy-mağarda “Ruhani”ni kim oynar?
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!
Hər məclisdə öz səsin, öz sədan var,
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!

Vaxt var idi güldürərdin, gülərdin,
Ağlayanın göz yaşını silərdin,
Min dərdə sən min bir dərman bilərdin,
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!

Laçındın, tərlandın, sındı qanadın,
Vaxtsız qəlbi niyə qana boyadın?
Çox vəsf etdin, gözəllərdən doymadın,
Qocalmaynan, ay Sədnikim qocalma!

GƏNCLİYƏ QAYITMAQ İSTƏYİRƏM

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm.
Məni Şirvana

Diri babanın
dirilik çeşməsinə
aparın.

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm,
Məni Yanardağda,
Viləş çayının sahilində,
Zəməm suyu ilə dolu,
Dirilik nohuruna aparın.

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm,
Məni Yardımlıda
Abıdərdə suyuna aparın.

Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm,
Məni İç Muğana,
Kürlə Arazın qovuşduğu yerə,
Qızıl Əhmər alması,
bitən yerə aparın.

Canımda gənclik həvəsi olmasa,
Nəyimə gərək uzun ömür.
Gəncliyə qayıtmaq,
Cavan olmaq istəyirəm.

MƏN HARDAN TAPIM

Bir əfsanə üçün dağları çapan,
Zəka qaymaqların sürgündə tapan,
Altun sözlərdən kitablar yapan,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Qaraçayda olar, yoxsa Qumuxda,
Aydının məzarı Qaraqalpaqda,
Kimisə axtarır, gəzir uzaqda,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Tufandağda bir bulaqdadı,
Bəlkə, Aveydağda, ya Maymaqdadı,
Bəlkə, Aldədədə üzü haqdadı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Dənizlidə Miskin Abdalı,
Gedib ziyarətə canı yaralı,
Görünmür Hür qızı - dağlar maralı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Sivasdadı, Yıldızdağdadı,
Bəlkə, Novruz gəzən Qırxotaqdadı,
Bəlkə, Nəcəf kimi dar ayaqdadı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə də dolanır Şahı-Mərdanı,
Bəlkə də Tiflisdə o Şeyx Sənanı,

Hanı Dəlidağı, Çalmalı hanı?
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə, Kölndə, Frank-Furtdadı,
Bəlkə, vətəndən uzaq yurddadı,
Harda olur-olsun, qəlbi burdadı,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə Dağıstanda Miskincədədi,
Aşırı Əflan Xasayurdda nə dedi?
Hər sözü sabaha bir hədiyyədi,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Bəlkə Xan Arazın üstündən keçir,
Bəlkə Savalana güldən don biçir,
Quzeyində bir çeşmədən su içir,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Heç zaman gözümün önündən getməz,
Nə sonalı Göygöl, nə də Xan Kəpəz,
Gəncəsiz qəlbimdə bülbüllər ötməz,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

Sədnik yurdlar gəzdi, yenə doymadı,
Damaqda əfsanə, bayatı dadı,
Canında yaşayır gəncliyin odu,
O cavan Sədniki mən hardan tapım?

İTHAF OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

NAZPƏRİ

(Sevimli müğənni qızımız Nazpəriyə)

Zəməzəm çeşməsindən haçan içibdir?
On beş yaşda bir qız olub, Nazpəri.
Tər nəfəsdə, tər bənövşə ətri var,
Tər çiçəkli bir yaz olub, Nazpəri.

Yaşıl kofta geyib, ancaq don ağdı,
Belə kəmər vurub, kəmər dümağdı,
Səhnəyə elə bil ağ yağış yağdı,
Ağ güllərdən bəyaz olub, Nazpəri.

A Sədnik, bulaq tək çağlayır səsi,
Dilində bülbülün şuri-nəvası,
İllahda qaş-gözü, nazı-qəmzəsi,
Ürəklərdə bir köz olub, Nazpəri.

OLDU

(Şair Zəlimxan Yaquba)

Peyğəmbərdən yaza-yaza
Özü də peyğəmbər oldu.
Gül-çiçəkdən ətir aldı,
Hər sözü müşk-ənbər oldu.

Dilində söz, köksündə saz,
Qışı da yaz, yazı da yaz,
Ayı doğdu, hər yan bəyaz,
Payı nazlı səhər oldu.

Zəlimxan olarmı yetən,
Təbi-təbdi, varmı çatan?
Taleyinə güzgü tutan,
Böyük Ulu Öndər oldu.

Dedilər: Zəlimxan gəldi;
Borçalının üzü güldü,
Nə gözəl mahaldı, eldi,
Torpağı ləl-gövhər oldu.

Oğuz yurdu şad günündür,
Ay Zəlimxan, ad günündür,
Qəlbə yaşar sevgilindir,
Vətən adlı dilbər oldu.

HÜSEYNİM

(Professor Hüseyin İsmayılova)

Körpəlikdən sevdin Göyçə elini,
Nərgiz-bənövşəsin, qönçə gülünü,

Şirin ləhcəsini, şeir dilini,
Yurdundan ilhamın alan Hüseynim.

Göyçə göl anandır, Çalmalı atan,
Gözəllər gözəli Ağbulaq butan,
Əyricə dağının damənin tutan,
Vətəni qürbətdə qalan Hüseynim.

Göyçədən gələndə nələr gətirdin?
Neçə kitab, neçə əsər gətirdin?
Göyçə boyda bir Ələsgər gətirdin,
Ələsgər sazını çalan Hüseynim.

Ürəyində Miskin Abdal odu var,
Damağında sözlərinin dadı var,
Hər kəsin həyatda bir ustadı var,
Pir ustadı Abdal olan Hüseynim.

Yaddan çıxmaz Seyid Bayram ocağı,
Yaddan çıxmaz Alagöllər yaylağı,
Dağı-daşı igidlərin oylağı,
Dərin xəyallara dalan Hüseynim.

Ölkələr dolanıb, ellər gəzmişəm,
Gördüyümü ipə-sapa düzmüşəm,
Bu qoşmanı yaş gününə yazmışam,
Tarixlərə izin salan Hüseynim.

Sədnik çıxdı Qaradağın döşünə,
Səcdə qıldı torpağına, daşına,
Miskin Abdal ocağının başına,
Mən dolandım, sən də dolan Hüseynim.

MÖCÜZƏYMIŞ

(Quba Müəllimlər İnstitutunun rektoru, alim dostum, professor Məhəmməd İracoğlunun 60 illik yubileyinə ithaf edirəm)

Özünmü qazandın, talemi gətədi,
Elmin yollarında bu şan-şöhrəti.
Sözün deyib, tarixlərə iz saldın.
Yaşat qəlbində bu məhəbbəti.

“Hecası düz olsa, yasini gözəl”,
Qorqudum yazanı oxudun əzəl,
Tanrının payıdır, mətləb üstə gəl,
Yaşat qəlbində bu məhəbbəti.

Hecada yaşayır dilimin dadı,
Ələsgər qoşmasın yaradan odu,
Yurdumda bu elmin sənsən ustadı,
Vətən cəfakeşi unutmaz qəti.

Züleyxa ananın Nilufər gülü,
Yaddaşda saxlayır, o fəsli, ili,
Azəri ləhcəsi, azəri dili,
Sən ondan almısan cəsarəti.

AXTAR TAP, ƏZİZİM

(Professor Məhəmməd İracoğluna)

Axtar, tap, əzizim, gözəl qardaşım,
Gənclik axtarırsan, Muğana səslən,
Yurdun dirilik suyu, şəfa otudur,
Çətinlik çəkmərsən hər yana səslən.

Çeşmələr başına məni də apar,
Mən də cavan olsam qiyamət qopar?!
Yaxşılıq eyləyən yaxşılıq tapar,
Gənclik arzusu ilə dövrana səslən.

Qubadadır, “Qız bənövşə” bulağı,
Qəcrəşin yayılıb ərzə sorağı,
Sədniki soruşsa o Baba dağı,
Xızırdan taparsan nişana səslən.

LƏLVƏR DAĞLARI

Ömür vəfa qıldı, bir də görüşdüm,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!
Bahar vaxtı gül çağına yetişdim,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Zümrüd çöllərində yaz nəfəsi var,
Bulaqlar başında saz nəfəsi var,
Bənövşə ətirli qız nəfəsi var,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Səni görən kimi sinəm sözdənir,
Qonaq gəldi deyib, ocaq közdənir,
Əlim qıymaz, gözüm səndən gül dərir,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Yağlıcada otlar körpə quzular,
Əmiş vaxtı arı kimi sızılar,
Ağca dələmənin öz ləzzəti var,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Bircə bələn aşsan Qarayazıdı,
Hər cığır bir misra – şair sözüdü,
Getmə deyir: Aşıq Əmrah sazıdı?!
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Bitməz Saraclının sözü, dastanı,
Qəribin toyudur, Kamandar hanı?
Sənə tay tapmaram gəzsəm cahanı,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Borçalının obaları, düzləri,
Qartal oğulları, kəklik qızları,
Sazla-sözlə heyran qoydu bizləri,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Buludundan yerə gül-çiçək yağır,
Əziz mehmanları qoynuna yığır,
Zəlimxan gələndə məni də çağır,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

Babəkər dağları arxan, dayağın,
Yaxşı gəzdim şahinlərin oylağın,
Sədnik Pirsultanlı oldu qonağın,
A Ləlvər dağları, Ləlvər dağları!

***SƏDNİK PAŞAYA
İTHAF OLUNMUŞ
ŞEİRLƏR***

SƏDNİK PAŞA PİRSULTANLI

Qopuzdan, sazdan sıyrılib,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.
Söz-söz arınıb, durulub,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Sazdan süzülən sənələr,
boşalıb-dolan sinələr,
əsatirlər, əfsanələr –
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Soraqlaşdı, suallaşdı,
Yunuslaşdı, Abdallaşdı,
Yerlə, göylə dualaşdı,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Yanardağ odu sönmədi,
yetmişində diksinmədi.
Səksənində səksənmədi,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Adı yüz illər aşası,
əfsanə yaşı yaşasın.
Folklorşünaslar Paşası,
Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Məmməd Alim
20 may 2009-cu il.

SƏDNİK

El-oba yolunda dəmir çıxıxnan,
Arayıb-axtarıb, gəzibdi Sədnik.
Nənə-babaların dərya könlünü,
Ələkdən keçirib, süzübdü Sədnik.

Ormanlar dolanıb, dağlar aşıbdı,
Nə yolun azıbdı, nə də çaşıbdı.
Bulaq tək qaynayıb, sel tək coşubdu,
Deməyin yorulub, bezibdi Sədnik.

Hikmətdi kəlamı- mənası dərin,
Bilir qiymətini ləlin-cövhərin.
Sərrafdı,arifdi, ona afərin,
İncilər, mərcanlar düzübdü, Sədnik.

Hər eldən, hər kənddən kitab bağlayıb,
Dostları sevinib, düşmən ağlayıb,
Özünü necə də cavan saxlayıb,
Cövri-cəfalara dözübdü, Sədnik.

Sirli mətləblərdən yazıb qələmi,
Yad olsun pis günü, dərdi, ələmi,
Oynaq barmaqları, işləkdı əli,
Neçə yüzlükləri əzibdi, Sədnik.

Folklor şöbəsi onun məbədi,
Bağlıdır taleyi bura əbədi,

Vətəni Gəncədi, yeri Kəbədi,
Gözəldağlı bunu yazıbdı, Sədnik
Elxan Gözəldağlı

S Ə D N İ K

(Filologiya elmləri doktoru, folklorşünas
Sədnik Paşaya ithaf edirəm)

Qoşqarda doğulub, orda boy atdı,
Pirsultan pirindən ucaldı Sədnik.
Ağanın əlindən cəm aldı içdi,
Çiçəkli dağlardan bac aldı Sədnik.

Əlinə saz alıb qoşmalar qoşdu,
Südlü bulaq kimi qaynayıb coşdu...
Zəhmətilə istəyinə qovuşdu,
Yalçın zirvələrdən tac aldı Sədnik.

Axtardı, aradı Dədə Qorqudu,
Günəş doğsun deyə dedi qod-qodu.-
Ona qüvvət verdi Aldədə odu...
Antey tək torpaqdan güc aldı Sədnik.

Gül açdı şeiri bağça-bağ kimi,
Qol atdı hər yana min budaq kimi.
Sevgidən əridi Yanardağ kimi,
Eşqin mehrabından hac aldı Sədnik.

Nurayib, Sədnikə göndər bir bir lisan,
Tərifə layıqdır bu gözəl insan.
Ədəbi aləmdə qazanıb ad-san,
Cavandı, deməyin qocaldı Sədnik.

Nürayib Əsgərli

SƏDNİKİN

Mənim arzum budur xoşbəxt yaşasın,
Nəvəsi, oğulu, qızı Sədnikin.
Şəninə min belə şeir yazaram,
Qələmi götürüb azı Sədnikin.

Təxəllüs götürüb Pirsultan kimi,
Alimdi, şairdi, həm loğman kimi,
Düşünən zəkali bir insan kimi,
Çəkir həsrətini yüzü Sədnikin.

Mat qoyub yaxını, uzaqlarını,
Ağıllı böyüdüb uşaqlarını,
Görüb bu həyatın sınaqlarını,
Heç zaman bükülməz dizi Sədnikin.

Gəzib Avropada neçə ölkələr,
Deyib kürsülərdən mühazirələr.
Şeir dünyasından od, alov ələr.
Tükənməz sinədən sözü Sədnikin.

İlahi veribdi ona qiyməti,
Özündə cəmləyib neçə sənəti.
Mahalda, Vətəndə çoxdu hörməti,
Qoy bilsin, fəxr etsin özü Sədnikin.

Min bir əzab çəkib, el gəzə-gəzə,
Neçə sənətkarı çıxarıb üzə.
Yüksək qiymət verir şeirə, sözə,
Qoy gülsün əbədi üzü Sədnikin.

Azəri yurdunun məğrur bir oğlu,
Dolanır dünyanı sinəsi dolu.
Keçibdi mənalı bir ömür yolu,
Açılsın həmişə yazı Sədnikin.

Yoldaşı buraxmaz darda, çətində,
Qüsur yoxdu dostu sədaqətində.
Sönməz bir alov var məhəbbətində,
Kərəmi yandırır, közü Sədnikin.

Qaşqaçaylı düşən dara baş vurur,
Nadan kimdi ixtiyara baş vurur.
Alimlər, aqillər hara baş vurur,
Görünür o yerdə izi Sədnikin.

Məmməd Qaşqaçaylı

SƏDNİK PAŞA PİRSULTANLI

Ulu tanrı sevgisiylə yol gedirik gecə-gündüz,
Mavi səma kimə gərək olsa əgər aysız, günsüz,
Qədirbilməz dünyamızda az çıxmayıb heçə çox düz,
Dünyanın söz aynasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Bizim eldə nə saz vardır, nə söz vardır canım ustad,
Mən ozandan, mən aşığıdan tapa bilməm vallah üst ad,
Allah verən qüdrət ilə yaradırsız sözdən busat,
Ozan, aşıq dünyamızın ziyasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Hər sözünün qarşısında baş əyirəm dönə-dönə,
Siz ziyasız axı gözüm o ziyadan necə dönə,
Yol göstərən mayaksınız, ünvanınız nurlu günə,
Söz bir qızıdır, həyasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Siz ümmansız, biz bir ləpə, nə ehtiyac bu isbata,
Tuğyan etsə o ümmanda çox ləpələr itə, bata,

Məhəbbətlə mən aşığa eyləmişiz çox söz əta,
Sənətdə söz qayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Ehtiyacdır ağır bir yük, onu daim çəkər Haşım,
Zəhər, zəqqum arasında nə olsun ki, şəkər Haşım,
Qarşınızda baş endirib, sənətə baş əyər Haşım,
Məni mənsiz duyasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı,
Sazın, sözün mayasıdır Sədnik Paşa Pirsultanlı.

Aşiq Haşım Qubalı

SƏDNİK

(Sədnik Paşa Pirsultanlı 11 mart 2008-ci ildə Bakıda qız nəvəsi Vüsalənin toyunda olarkən onu qaldırıblar ki, dur "Ruhani" havasını oyna. Bundan vəcdə gələn Səyyaf Sədnik oğlu aşağıdakı şeiri yazmışdır)

Elin bahar, yaz günüdü,
Tər libası geyin Sədnik.
Nəvənin muraz günüdü,
Şadlıq eylə sevin Sədnik.

Kökün üstə pöhrələrin,
Var-dövlətin gör nələrin,

Övladların, nəvələrin,
Bəxt yığvalı yeyin Sədnik.

Çox çəksən də cəfasını,
Sürüb ömrün səfasını,
Dur “Ruhani” havasını,
Oyna, qalib heyin Sədnik.

SƏYYAFAM, SƏDNİKOĞLUYAM

Pirsultandı ata babam,
Miskin Abdal ana babam,
Ulu ulustanam babam,
Tam yüzdə-yüz türk soyluyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

Qoşqar-Kəpəz Tanrı dağım,
Qədim Gəncə cənnət bağım,
Azərbaycan səs-sorağım,
Həm aranlı, həm dağlıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

Nəsil köklü, ad-sanlıyam,
Türk millətimlə şanlıyam,
O taylıyam, bu taylıyam,
Elə, obaya bağlıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

İki oğlum, bir xatunum,
Sunayla, Səma altunum,
Ailəmdir bel sütunum,
Onlarla qol-budaqlıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

İnancımdır tək Allahım,
Ümidim, arxam, pənahım,
Dini İslamdır silahım,
Bu gerçəyimlə doğruyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

“Quran” sirrlərə agahım,
Məkkə doğru qibləgahım,
Kəbə ali səcdəgahım,
Haqqa qovuşan yoldayam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

Tən-dürüstdü qədd-qamətim,
Varlığımdı səadətim,
Yaxşılıq etmək adətim,
İnsanlığa sevdalıyam,
Səyyafam, Sədnikoğluyam.

SƏDNİK

Çətində darıxmaz, itirməz özün,
Həyatda nıkbindir, şax deyər sözün,

Düyünü açmağa tez tapar çözümlər,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Əlçatmaz qayadan çiçəklər üzdü,
Hikmətlər toplayıb, kitaba düzdü,
Elmin səmasında şahin tək süzdü,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Hər sözə can verib, düzdü yaddaşa,
Nəfəs verdi, hər qayaya, hər daşa,
Dağlar da onunçün döndü sirdaşa,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Görmədin oxşarın, bənzərin sənin,
Arayıb, axtarıb, gözlərin sənin,
Elin söz boxçası xəzinən sənin,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Tarixdən silinən, itən keçmişi,
Yurduna qaytarmaq olubdu işi,
Üç qitə arası tanınan kişi,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Toplayıb, yaratmaq eşqindən doymaz,
Əldəki işini, yarımçıq qoymaz,
Nə oturur, nə dincələr, nə durmaz,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Fəhmi-fərasətsən, ağılsan vallah,
Əsatir, əfsanə, nağılsan vallah,
Tarixə düşmüşən, oğulsan vallah,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

Pirsultan soyundan pirlərin, piri,
Folklərun səndədir açarı, sirri,
Dünyamız durduqca dirisən, diri,
Səksəni doxsana daşıyan Sədnik.

ATAM

Gəncə çinarlarıyla yanaşısən, hər zaman,
İnsanlığın, mərdliyin qardaşısən, hər zaman,
Sən haqqın, ədalətin yoldaşısən, hər zaman,
Ucal bundan sonra da adınla qoşa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Sənin kimi mərd kişi, bu millətə gərəkdir,
Hələ ağsaqqal sözün elə dayaq, dirəkdir,
Arzu həmin arzudur, ürək həmin ürəkdir,
Gəl, ömrünü bənzətmə şaxtalı qışa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Nəvən-nəticən ilə sən hamıdan varlısən,
Ağsaçlı Qoşqar kimi ucasən, vüqarlısən,
Pirsultan ünvanında kamalınla şanlısən,

Layıqdir hər addımın yeni alqışa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Gözəllərin baxışı od salsın ürəyinə,
Ruhun qonsun bu yurdun gülünə, çiçəyinə,
Baş əysin ulu dağlar vətəndaş istəyinə,
Səcdə qıl ana yurda, eylə tamaşa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Səni elə-obaya çox görməsin Yaradan,
Həmişə düz seçmişən zəndlə ağı-qaradan,
Səsin həmişə gəlsin, könül adlı saraydan,
Səyyafın arzuları dəyməyib daşa, atam,
Səksən ötdü, doxsanı, yüzü də yaşa atam.

Səyyaf Sədnikoğlu

A SƏDNİK

Dağlarımla kəmərleşən yurdumun,
Pir oğlusan, vicdanısan, a Sədnik.
Canın qədər əzizleşən xalqımın,
Baxan gözü, al qanısan, a Sədnik.

İnsanlığın əbədidir, xətidir,
Beyinlərdə şah damardı, sətirdir,
Kəlamların məhəbbətdir, ətirdir,
Cəh-cəh vuran gül xanısan, a Sədnik.

Bərəkətdi hərəkətin çaylanan,
Məlhəməmsən, ürəyindir paylanan,
Vətənimin qoca Şərqə boylanan,
Kür-Araz ümmanısan, a Sədnik.

Sən olubsan bu Abduda Turlaşan,
Xanəngahsan, məbədgahtan gurlaşan,
Kamalıdır baxışlarda nurlaşan,
Səhərlərin öz danısan, a Sədnik.

Zeynalabdu İsrayıloğlu

“OZAN”DA

(İctimai kanalda “Ozan”ı dinləyərkən)

Dədə Qorqud nəsihəti, öyüdü,
Koroğlunun nəresi var “Ozan”da.
Xəstə Qasım müdrikiyi, hikməti,
Misgin Abdal nəfəsi var “Ozan”da.

Nənələrin sözlə dolu çeşməsi,
Babaların od-alovdan keçməsi,
Gözü bağlı Novruzun yar seçməsi,
Kərəm, Məcnun naləsi var “Ozan”da.

Qurbaninin hər kəlməsi bahardı,
Alıb məni orbitimdən qopardı,
Ələsgərim ünyetməzə apardı,
“Şikəstəsi”, “Cəngisi” var “Ozan”da.

Yunis İmrə od püskürən canımdı,
Aşığı Veysəl damarımda qanımdı,
Dədə Şəmşir şöhrətimdi, şanımdı,
“Baş Saritel” havası var “Ozan”da.

Pirsultanım qibləgahdı - saf, təmiz,
Ramiz Təmkin, gələcəyə gedən iz-
Sədnik Paşa tükənməyən bir dəniz,
Əbədilik nəğməsi var “Ozan”da.

RAMİZ TƏMKİN

AĞA

(Sədnik Paşa Pirsultanlıya)

Olubdur ah-naləm göyə yol açan,
Olmaz olduğum tək duyanım, ağa.
Oduma isinib, tüstümdən qaçan,
Dar gündə olarmı həyanım, ağa.

Düşüb diyar-diyar qaçam bu yaşda,
Bir söylə, dərd ağır qoyarmı başda,
O qədər ağladım tükənib yaş da,
Axır gözlərimdən al-qanım ağa.

Ey qibləm, ey pirim sənədir yönüm,
Qoy sənənin başına dolanım, dönüm,
Ayağın dəydiyi torpağa yönüm,
Sadiq nökrinəm, sultanım ağa.

Sədniksən, qalansan dostun halına,
De başmı çəkməyə gəldin quluna,
Üzümü sürtərdim vallah yoluna,
Qoy olsun qurbanın bu canım, ağa.

Bu fələk nə hasil eylədi əldə,
Tənhalıq, ah-nalə bitirdi dildə.
Qorxuram sinəmə çökə yad eldə,
Ruhumu bədəndən soyanım, ağa.

Əhmədəm bilirsən qəlbi dağlıyam,
Qurbani vətəni Diridağlıyam,
Hər zaman torpağa, yurda bağlıyam,
Olmaz Şamaxıda xoş anım, ağa.

ƏHMƏD FƏRHAD,
Şamaxı, şair

80 İLİ YAŞAMAĞA
HÜNƏR GƏRƏK

Sözlərində ildırımın çaxışı var,
Gözlərində Dədə Qorqud baxışı var,
80 ilin enişi var, yoxuşu var,
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Ürkütmədən ayna gölün sonasını,
Toxuyasan ləpələrin xanasını,

Babaların sazlı-sözlü dünyasını,
Yaşayaraq yaşatmağa hünər gərək,
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Sözlərinə cavab verə o dağ, bu dağ,
Yadigarı ilmə-ilmə, qalaq-qalaq,
Ozan adlı bir ümmana baş vuraraq,
Yazıları yaşatmağa hünər gərək
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Yığışmışıq 80 ilin işığına,
Doxsanına, yüzünədir bu astana,
Sədnik Paşa yaşayıbdı, yana-yana
Bu illəri yaşamağa hünər gərək,
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Sədnik müəllim, bu ad günün mübarək,
Böyük ustad 80 yaşın mübarək,
Fəridəyəm sözdən hördün bir çələng,
80 ili yaşamağa hünər gərək.
80 ili yaşamağa hünər gərək.

Fəridə Əbülfəz qızı
Şairə, jurnalist

SƏDNİK PAŞADI

*(Böyük alim, gözəl şair, ləyaqətli
şəxsiyyət Sədnik Paşayevin 80 illik
yubileyinə ithaf olunur)*

Əsərlər yaradıbdı başının tükü -sanı,
Qələmilə bəzəyib bizim eli, obanı,
Dəmir çarıq geyinib gəzib bütün dünyanı,
O, Qoşqarla, Murovla əkizdi,baş-başadı,
Dünyanı səyyah kimi gəzən Sədnik Paşadı.

Ağlının gücü ilə dəmir qapılar açır,
Paxıllıqdan , qeybətdən ömrü boyu yan qaçır,
Şirin-şirin nəvələr ömrünə işiq saçır,
Səfurə xanım ilə bir yerdədi, qoşadı,
Dünyanı səyyah kimi gəzən Sədnik Paşadı.

Əsərləri nur saçan ən qiymətli xaladı,
Məhəbbətdə , sevgidə Ələsgərdi,Alıdı,
Hər qoşması, təcnişi şirin beçə balıdı,
80 ilin içində azı min il yaşadı,
Dünyanı səyyah kimi gəzən Sədnik Paşadı.

*Qiyami Qaziyev,
şair*

A SƏDNİK PAŞA

Kaş cavan olaydın otuz yaşında,
Yazıb-yaradaydın, a Sədnik Paşa.
Heyran eyləyəydin Azərbaycanı,
Xoş səda salaydın, A Sədnik Paşa.

Alımsən xoş sözün, xoş kəlamın var,
Gəzdin mahal-mahal, sən diyar-diyar,
Folklorla ad aldın, oldun bəxtiyar,
Bax belə ucaldın, a Sədnik Paşa.

Sən xalqa söykəndin, ellə bərkidin,
Olmadı qəlbində nə küdürət, nə kin,
Nərələr çəkirdin Koroğlu təkin,
Səd heyif qocaldın, a Sədnik Paşa.

Aradın, axtardın yenilikləri,
Düzüldü vərəqə söz inciləri,
Həsr etdin xalqına neçə əsəri,
Ürəklərdə qaldın, a Sədnik Paşa.

Ağıllı, kamallı nurani insan,
Elminlə olmusan yazıb-yaradan,
Ucaldın zirvəyə sən zaman-zaman,
Çox zəfərlər çaldın, a Sədnik Paşa.

Həsrətlər güc etdi, çoxaldı qəmin,
Uçdu məlakətək yarın, həmdəmin,

Səfurən qəddini əyibdir sənin,
Ondan güc alırdın, a Sədnik Paşa.

Bu qoca dünyanın qanunları var,
Hökmü kəsəkəsdir, o verir qərar,
Bir anda yaradar, bir anda alar,
Xəyallara daldın, a Sədnik Paşa.

Şükür et, yaradana oğlun-qızınla,
Ötüşən gününlə, gələn yazınla,
Oynayır nəvələr sənin nazınla,
Hərdən də əl çaldın, a Sədnik Paşa.

Elminə, helminə söylərəm bəli,
Seçmişən ümmandan gövhəri-ləli,
Bilginən dostundur Həsən Göyçəli,
Sən qəlbində qaldın, a Sədnik Paşa.

HƏSƏN GÖYÇƏLİ

GƏLMİŞƏM

A mənim şöhrətli şair qardaşım,
Ünvanına, sorağına gəlmişəm.
Şeirli, nəğməli yazılarımla,
Soraqlaşıb, yanınıza gəlmişəm.

Eşitmişəm yaşın 80-nə çatıb,
Arzum budur 100 yaşına çatasan..

Yazarlar içində müdrük atasan,
Yubileyinə, yaş gününə gəlmişəm.

Sizin haqqınızda gəlinim Rəna,
Məni tanış edib keçmişinizlə.
Güllər diyarından, Zaqataladan,
Gəncənizə, obanıza gəlmişəm.

Qapıbir qonşunuz, Rəsul dostunuz,
Sizin toyunuzda sağdışın olub.
Ötən aylar, illər yaddaşda qalıb,
Sədnik adlı adınıza gəlmişəm.

İlk dəfə kitabın çap olan zaman,
Abırlı-ismətli Həcər ananız,
Bütün dost tanışsı muştuluq edib,
Yazarların ocağına gəlmişəm

Aşıq Məhəmmədi görüşümüzdə,
İlhama gətirib, sazı dindirdin,
Qışı aralayıb, yazı endirdin,
Son arzuya, bir vüsala gəlmişəm.

Bir gün eşidərlər Musa da köçdü,
Əcəl şərbətini könülsüz içdi.
Nə yazıb-yaratsaq qalar dünyada,
Sizinlə də görüşməyə gəlmişəm.

Musa Qəribli. 20.08.2008

AĞRIN ALIM

Ürəkdən gələn sözüənə,
Minnətdaram ağrın alım.
Zər qədri bilən sözüənə,
Gül tutaram, ağrın alım.

Yollar keçib, dağlar aşdın,
Çaylar kimi aşıb-daşdın,
Həqiqətdən xeyli qaşdın,
Nəydi məram, ağrın alım.

Naməniz gəldi yetişdi,
Gözüm dolub, ağrın alım
Cavanlığımız tez ötüşdü,
Azı qalıb, ağrın alım.

El sənəti, el qüdrəti,
Ağrı dağın sel qüdrəti,
Alimlərin dil qüdrəti,
Haray salıb, ağrın alım.

Ustadlığın aləmində,
Mın aşrım var bələmində,
Əminələr qələmində,
Mis ləl olub, ağrın alım.

Zərrələrdən inci seçmək,
Boya görə xələt biçmək,

Mərdin günahından keçmək,
Mərddən qalıb, ağrın alım.

Dolan Kürü,xan Arazı,
Ceyhun Əmrahın murazı!
Əvvəl on bir telli sazı,
Ondan qalıb, ağrın alım.

Həyatdır atalar demiş,
Hər yoxuşda var bir eniş,
Dost yolunda qəlbi geniş,
Kamandaram ağrın alım.

Aşıq Kamandar

Qazaxdan Sədnik Paşaya məktub

SƏNDƏDİR

Ey böyük sənətkar,a dahi alim,
İndi elimizin gözü səndədir,
Əsrlər keçərək itən bir yolun,
Cığırını səndədir, izi səndədir.

Sənətdə öz yolun vardır,öz izin,
İşığın sən oldun görməyən gözün,
Yeri görünməyir Salman Mümtazın,
Sənəti səndədir, sözü səndədir.

Yayılib ellərə şöhrətin –şanın,
Elin nəbizində qaynayır qanın,
Bu Odlar diyarı Azərbaycanın,
Ocağı səndədir, közü səndədir.

Sanki zirvələrdə bir zirvə qurdun,
Adınla fəxr edir öz ana yurdun,
Tarixlər şahidi Dədə Qorqudun,
Qopuzu səndədir, sazı səndədir.

Dəmir, qələmini əlinə alıb,
Arzular içində xəyala dalıb,
Günəşli yurduma adın səs salıb,
Baharı səndədir, yazı səndədir.

SƏNİN BABALARIN

Sənin babaların, a dağlar oğlu,
Borandan, tufandan qorxmamış qəti.
Sənin babaların Misli Koroğlu
Qılıncdan, qalxandan qorxmamış qəti.

Sənin babaların günəş ziyalı,
Sənin babaların igid səyalı,
Sənin babaların şirdəm mayalı,
Üstünə cumandan qorxmamış qəti.

Sənin babaların Yadigar kimi,
Almamış qəlbini dünyanın qəmi,
Sənin babaların sahibi-gəmi,
Dəryadan, ümmandan qorxmamış qəti.

Yadigar Tahir

SƏDNİK

***1973-cü il Sədnik müəllim
mühazirə deyən vaxt***

Nəfəsində nalə, avazında ah
Coşqun çaylar kimi çağlayır, Sədnik.
Gah bahar qoxulu, görürsən gah da,
Dağları-daşları dağlayır, Sədnik.

Duyub bu hikməti düşünmək gerek,
Gör nələr toplayıb əlboyda ürək.
Böyük Nizamidən Ələsgərədək,
Neçə duyğuları bağlayır, Sədnik.

Səlim, belə canı axtar tap, azdır,
Necə tapasan ki, azdı, lap azdı?
Ünvansız sahibsiz, başı qapazdı,
Bir xalqın dərđini ağlayır, Sədnik.

Səlim Həsənov

YANIR

Sədnik müəllim, dərdimizi soruşma,
Alova bürünüb, o dağlar yanır.
Yaman günahkarıq, bizlə barışmaz,
Çaylara od düşüb, bulaqlar yanır.

Dədə Şəmşir Kəlbəcərdə tək qalıb,
Baş ağarıb, qədd əyilib, qocalıb,
Siz görən gözəllik saralıb-solub,
Obalar alışıb, obalar yanır.

Bu dərd göyə sığmaz, nə də ki, yerə,
Sahibsiz ağlayır, hər dağ, hər dərə,
Tamarzı qalmışığı gözəlliklərə,
Ürəklər quruyub, dodaqlar yanır.

Əlqəm Əmrahoğlu

DAĞ OĞLUSAN

Necə sənə güvənməyim?
Sən dağdakı dağ oğlusan.
Necə səndən gül dərməyim?
Sən dağdakı, bağ oğlusan.

Səndə şöhrət, səndə qüdrət,
Səndə sərvət, səndə nemət,
Səndə gördüm yüz kəramət,
Sən elin qoçaq oğlusan.

Pir Sultanda doğulmusan,
Saf sularla yoğrulmusan,
Dağ yeliylə sovrulmusan,
Sən vicdanı pak oğlusan.

Sədnik Paşa çıxar başa,
El-oba eylər tamaşa,
Hər əməlin gələr xoşa,
Sən elin çıraq oğlusan.

Osman sizdən ilham alır,
Fəxr eyləyir, qanadlanır,
Hayıf ki, Sədnik qocalır,
Başımızın tac oğlusan.

Osman İsmayilov

QALIBDIR

Keçən günlər yada düşmür, qayıtmır,
Yaddaşımda xatirələr qalıbdı.
Tamarziyam o səsləri eşidəm,
Gətirdiyim o xoş illər qalıbdı.

Hey gəzirəm qəti dəymir gözümə,
Xəzan dəyib yamacıma, düzümə,
Çağırdıqca can deyirdi sözümə,
Şirin olan onda dillər qalıbdı.

Yazıq Nəcəf axı onsuz neyləsin,
Zalım fələk üstən çəkdi kölgəsin,
Kərəm yanır haraylayır lələsin,
Necə deyim qara tellər qalıbdır.

QAYITMAZ

Ələ düşməz keçən günlər, o dövran,
Sızıldayıb ağlasan da qayıtmaz.
Yaraların qaysaq tutub, qanatma,
Məlhəm qoyub bağlasan da qayıtmaz.

Döz Sədnik, ömür sona çatmayıb,
Əcəl çatıb qəm tərinə batmayıb,
Gecələri sabahacan yatmayıb,
Məzarını yoxlasan da qayıtmaz.

Sınıq könlün sarıyarmı hər naşı,
Kimi gəzir itirəndə sirdaşı,
Mən Nəcəfin qalmaqıbdı yaddaşı,
Bulud kimi çağlasan da qayıtmaz.

BALABANÇI NƏCƏF

AXTARACAQLAR

Bir zaman gələcək a Sədnik Paşa,
Yazılmış yazını axtaracaqlar.

Hər zaman yaşayıb yazan şairin,
Mənalı sözünü axtaracaqlar.

Bu dünya ələkdi, insanlar undu,
Bu da belə tarix, belə bir gündü,
Çoxunun ürəkdə arzusu söndü,
Həqiqi şairi axtaracaqlar.

Qoşqarlı Hüseynəm, axır müxtəsər,
Hərdən kədərlənib həyatdan küsər,
Bu sözüm dillərdə gəzər sərbəsər,
Alimin izini axtaracaqlar.

04 May 2008-ci il

YAZIN

Sədnik Pirsultanlı, ey vətən oğlu,
Dağların ətirli gülündən yazın.
Cavan çağlarının doğma elini,
Növrağı xoş keçən ilindən yazın.

Kədər səni ağlatmasın, sıxmasın,
Ömrünə qıymasın, hələ saxlasın,
Dostlar gəlsin ünvanını yoxlasın,
İstəyən dostların dilindən yazın.

Qoşqarlı Hüseynəm dağlar oğluyam,
Fələyin əlindən sinə dağlıyam,

Qəmli haldı istəyirəm ağlayam,
İstəyən dostların dilindən yazın.
13 oktyabr 2009-cu il

BİR DƏ

Sədnik Paşa Pirsultanlı, el oğlu,
Yaranan deyilik cahana bir də.
Ömürü azaldır dəqiqə, saat,
Bəxt, yığval verilməz insana bir də.

Bir yandan boşalır, bir yandan dolur,
Yaşamaq, yaratmaq bir dəfə olur,
Yarpaqlar tökülür, çiçəklər solur,
Dərd üstə dərd verir qanana bir də.

Qoşqarlı Hüseynəm yaradan bilir,
Kimsə də ağlayır, kimsə də gülür,
Belə dövrən xəsislərə xoş gəlir,
Bol verir dərdləri yanana bir də.

29 oktyabr 2009-cu il
Aşıq Qoşqarlı Hüseyn

MÜƏLLİM

Qismət, ömür köklənməmiş bir sazdır,
Güllər açan həyat varsa, o yazdı.
Qış gələndə qanın donur, ayazdı,
İsti yerin hər ürəkdi, müəllim.

Çoxu umur yeni bir söz deyəydin,
Xəzinədi cavanlara dediyin,
Bağban kimi bəhrəsini yediyin,
Hər diplomun duz-çörəkdi müəllim.

Yarımçıqdı fikrindəki saraylar,
Yeni qapı açacaqdır gün, aylar,
Kimi ata, kimi baba haraylar,
Barlı bağsan çox gərəkdi müəllim.

Tale karvan, haqq çarxdı de əylə,
Təpələri çox keçibsən sən əylə,
Nadir deyir, gəl yüzü də sən teylə,
Səksən zirvən mübarəkdi müəllim.

NADİR OVÇU

DAŞKƏSƏNDƏDİR

Həsənnənə, Həsənbaba, həm Qoşqar,
Dağların nəhəngi Daşkəsəndədir.
Sırsıra bulaqlar, gümüşü çaylar,
Suların ahəngi Daşkəsəndədir.

Qonaq gəlin yayında, həm yazında,
Qeyrət oğulunda, ismət qızında,
Zil oxuyan aşıqlar avazında,
Koroğlunun cəngi Daşkəsəndədir.

Gah günəş isidər, gah gələr boran,
Yayda qucağına köç eylər aran,
Dəmirbilək qayalar, dağları yaran,
Fərhadın külüngü Daşkəsəndədir.

Gülübdü üzünə dövrən Məmmədin,
Olubdu ləqəbi Tərhan Məmmədin,
Erməniyə qan udduran Məmmədin,
Üçatan tufəngi Daşkəsəndədir.

Bu yerlərdə var neçə tərhan qanad,
Abbas, Sədnik, İsmayıl, həm Kəmsavad,
Sönməz Afiq deyər, qul şair Cavad,
Sənətin pələngi Daşkəsəndədir.

Aşıq Afiq Sönməz

ÇOX SAĞ OL

*Əziz dostum, gözəl alim, folklorşünas
Sədnik Paşa Pirsultanlıya*

Yada saldın sən ki, şair Cavadı,
Haqq yanında üzü ağsan, çox sağ ol!
Həsəd çəkir sənə kiçik təpələr,
Daşkəsəndə uca dağsan, çox, sağ ol!

Vəfalı dost ilqarından dönərmə?
Sən qartalsan, qartal dağdan enərmə?
Nur paylayar, yanar günəş sönərmə?
Qışda, yazda güllü bağsan, çox sağ ol!

Bəşir gözlər, Gədəbəyə gəl barı,
Şirin sözlə sınıq könlüm gəl sarı,
Ey ellərin başı qarlı Qoşqarı,
Bil yaraşır sənə ad-san, çox sağ ol!
Haqq yanında üzü ağsan, çox sağ ol!

*İmamverdiyev Bəşir İsrayıl oğlu,
Gədəbəy şəhəri*

ALİM SƏDNİKƏ MƏN QURBAN OLUM

(Sədnik Paşaya ithaf olunub)

Əzəli qopuz olan saz vurğunu,
Alim Sədnikə mən qurban olum.
Aşiq sənətinə xidmət göstərən,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Qarabağ elinin sevimli oğlu,
Ürəyi xalqına istəklə dolu,
Yoludur ən ustad sənətkar yolu,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Yoxsul, imkansızlar qeydinə qalan,
Araşdırmaları yaddaşda qalan,
Peşəkar aramaq qayğısına qalan,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

El ustadlarının ucaldan adın,
Efirə çıxaran ucaldan adın,
Əməklə elində, ucaldan adın,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Aşıqların birinə həvalə etsin,
Alətdə məni müşayət etsin,
Şeirimi yaymağa qoy kömək etsin,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Gözəl nəğmələrlə vəsf edim onu,
Xeyirxahlığının bitməzdir sonu,
Aləmim geyinsin mənalı donu,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Hey yazım şəninə qoşma, qəzəllər,
Dinləsin, sözümü nazlı gözəllər,
Bilirəm misramda tapılar hünər,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

Qüdrətli sənəti, dünyaya yayan,
İncə mətləbləri düşünən duyan,
Asəf Yanarı da, istedad sanan,
Alim Sədnikə mən qurban olum.

BAYATI

Mən aşiqəm aşıqdı
Balabançı, aşıqdı,
Məclisə mənə verən,
Bilin ustad aşıqdı!

Eləmi Sədnik kimi,
Arayın Sədnik kimi,
İstedadı çıxarın,
Ortaya Sədnik kimi!

Əzizim araşdırır,
Axtarır araşdırır,
Keçmiş sənətkarları,
Paşayev araşdırır!

Eləmi cənab alim,
Kamallı, cənab alim,
Sizə əhsən deyirəm,
Sənətkar cənab alim!

Əzizinəm gün doğsun,
Ay dolansın, gün doğsun,
Çətin dövrən qurtarsın,
Üstümüzə gün doğsun!

Eləmi eli sevir,
Çəməni, çölü sevir,
Xalqını tanıdanı,
Vətəni, eli sevir!

Mən aşiq gül üzünə,
Gün düşüb gül üzünə,
Şeirlərim çox yaraşır,
Sədnikin gül üzünə!

Eləmi Asəf yazdı,
Misranı Asəf yazdı,
Sədniki vəsf elədi,
Şerini Asəf yazdı!

ASƏF İBRAHİMOV

SƏDNIKİN

Soraq aldım fəsillərdən,
Gəlibmi yazı Sədnikin?
Dolanırmı el-obanı,
Yenə də sözü Sədnikin?

Güzar etdim Daşkəsənə,
Əlim yetdi daş kəsənə,
Dedim:- Hanı? – hər kəsə mən,
Gülürmü üzü Sədnikin?

Tezcə Qoşqar eylədi əl,
Yeddiqardaş ötdü dil-dil,
Dedi: “Dostu, sirdaşı bil,
Həmişə bizik Sədnikin”.

Dindi çoban, Çobandaşda,
“Bax, dünyaya ağıl-huşda”,

Göy sular da yaşılbaş da,
“Dindi bizik özü Sədnikin”.

Pirsultan “balamdı” dedi,
Gülüstan “lalamdı” dedi,
Əbədi qalandı dedi,
Silinməz izi Sədnikin.

*Zabir Əliyev,
Filologiya elmlər
namizədi, dosent*

DOLSUN

(Sədnik Paşa Pirsultanlıya)

Ay şair vəziyyətin, kefin əhvalın,
Allah yaxşı etsin, qoy yaxşı olsun.
Bir az da nəzər sal biz tərəflərə,
Qəlbimiz sevinclə, fərəhlə dolsun.

Ulu ustadların yadigarısan,
Şeir sənətinin tacıdırısan,
Sənət dünyasının zülfüqarısan,
Allah bol veribdi, deyək bol olsun.

Özümüz bilmədən ötüb gedir yaş,
Dar gündə, gen gündə sən mənə sirdaş,
Aşıq Səlim deyər ay dost, ay qardaş,
Necə istəyirsən qoy elə olsun.

Aşıq Səlim Göyçəli

QOCALMA USTAD

“Bir dağ tanıyıram. Bu dağ Pirsultan dağdır. Tanınmış folklorşünas alim Sədnik Paşa Pirsultanlı Pirsultan dağının son yetirmələrindən biridir. Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatının tanınmış tədqiqatçısı Sədnik müəllim ustadlar ustasıdır. Onun yaradıcılığına böyük hörmətim vardır.

Ömrünün qürub çağını yaşayan Sədnik müəllimə uzun ömür, möhkəm can sağlığı arzulayaraq bu şeirmi ona ithaf edirəm.”

Bir dağlar qartalı, göllər sonası,
Çəkir həsrətini, qocalma ustad.
Dastan, əfsanələr axtarır səni,
Tükənib heç zaman kəc olma, ustad.

Vəsf eylə çəməndə gülü, çiçəyi,
Utandır niqabsız gözən göyçəyi,
Dolan təbiəti, göz biçənəyi,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Dumandan dağların halını soruş,
Küskündür zirvəylə, ətəklə barış,
O tənha bulağa, çaylara qarış,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Laçın qayaların verib baş-başa,
Deyirlər, ay ustad, hələ çox yaşa!
Dalıb xəyallara eylə tamaşa,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Tərlandı, turaclı Pirsultana, qalx,
Ziyarət eyləyib zirvəsinə, bax!

Qarışib şimşəyə ətəyində, çax,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Doyunca sən dinlə o telli sazı,
Qoy hopsun qəlbinə işvəsi, nazı,
Könlünü oxşasın bülbül avazı,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Həmdərd ol Qoşqara, dərdli Murova
Gözləyir qoynunda çıxasan ova,
Sevinə yurd yerin, sevinə oba
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Hər kəs qonağıdır fani dünyanın,
Əbədi gülməyib üzü cahanın,
Dolaşıb kələfi, çərxi-dövrünün,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Soruşma hardanam, haralıyam mən,
Vətəndə, vətənsiz yaralıyam mən,
Ovudur könlümü bu çöl, bu çəmən,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

Mahirənin dərdi tüğyan eyləyir,
Dərd-qəmini dərd əhlinə söyləyir,
Gedən köçür, qoca sarvan əyləyir,
Çəkir həsrətini qocalma, ustad.

DAĞLAR

(Sədnik Paşaya təsəlli)

Bilirsənmi niyə belə qəmlisən?
Şahiddir o sirli dünyana dağlar.
O gənclik günlərin keçib qoynunda,
Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Ağbulaqda qalan şirin-şərbətin,
Əmanətdir onda saf məhəbbətin.
Üzür səni tənhalığın, möhnətin,
Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Arzular tükənməz, dünya vəfasız,
Çəkilməz dərdlər var, dava-dərmansız,
Zalım fələk olub yaman amansız,
Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Səfurə xanımın ruhu səndədir,
Gəzdiyin dağlarda, çöl-çəməndədir,
Gözlərinə çökən duman, çəndədir,
Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyə o ötən çağlar.

Gəl incimə Mahirənin özündən,
Dərd tökülür söhbətindən-sözündən,
İçib o da Ağbulağın gözündən,

Gələcək hər zaman röyana dağlar.
Qayıtmaz geriyyə o ötən çağlar.

ANA

Gəl, ay ustad, analardan danışma,
Qanayan yaramın gözüdür ana!
Bu yaşında ana deyib alışma,
Üzümün niqabı, sözüdür ana.

Laylası büllürdür şəffaf bulaqdan,
Adı qoyulubdur cənabı haqqdan,
Anadan keçilməz, bir də torpaqdan,
Beytül-müqəddəsin özüdür ana.

Behişt məskənidir-cənnət yuvası,
Tanrıdan verilib xeyir-duası,
İmam Həsənlə Hüseyin anası,
Bu yanan könlümün gözüdür ana.

Məhəmməd ümməti, Əli şeyyəsi,
Fatimeyi-Zəhradır onun yiyəsi,
Mahirə - qalmayıb daha deyəsi,
Siratın yoludur, izidir ana.

DESƏM

Dağın dərdir sənə desəm,
Unudarsan dərdirini sən.

Neçə əsir yola salıb,
Hər sitəmə dözür desəm.

Çeşmə, çaylarda dərdlidir,
Hərəsi bir həsrətlidir,
Qınama gəl Araz-Kürü,
Niskilini gəzir desəm.

Sədnik, dərdin qaynar-coşar,
Dələr bağrın aşar, daşar,
Xəyallarla vidalaşar,
Yalan olar dözür desəm.

Doğma bilib qol açdığın,
Pirsultandır dolaşdığın,
Bir həsrətdir calaşdığın,
O da səni gəzir desəm.

Xəzərdə var şəhid qanı,
Gecə-gündüz yanar canı,
Sən gəl qına bu dövranı,
Tənha qalıb gəzir desəm.

Qələm yanar, kağız yanar,
Dil alışar, ağız yanar,
Dindirmə sən Mahirəni,
Laməkandır dözür desəm.

16.04.2010

QALIBDI

Sərvət dolu bir dağ idin əzəldən,
Bilirsənmi indi nəyin qalıbdı?
O dərya-dəniz dediyin canında,
Acı-şirin xəyalların qalıbdı.

Dünya vəfasızdır Adəmdən bəri,
Dolub boşalsa da, qalmayıb sirri,
Sinəni dağlayır həsrətin yeri,
Təkcə sevən bir ürəyin qalıbdı.

Hələ dolub boşalacaq bu dünya,
Hər canlıdan bac alacaq bu dünya,
Açılıb solsa da gülü-çiçəyi,
Müşkəmbər iyisi, təri qalıbdı.

Dünyanın nəyini görmüsən hələ?
Şahlara, sultana çox qurub tələ,
Baxmayıb çirkinə, nə də gözələ,
Atıbdı, qoynundan yeri qalıbdı.

Çat arzuna, toyunu gör Simranın,
Könlündə var təravəti baharın,
Pirsultanlı ötüb-keçən çağların,
Ürəyində yadigarı qalıbdı.

Çox sirlidir Mahirənin dünyası,
Olubdur didərgin eli-obası,
Sızladır qəlbini həsrət cəfası,
Vətəninə düz ilqarı qalıbdı.

İ N D İ

(Sədnik Paşa Pirsultanlıya təsəlli)

Bir mələk üzlünü, siyah tellini,
Vədəsiz itirib yanırsan indi.
Talehini Tanrı yazıb ay ustad,
Fələyi günahkar sanırsan indi.

Qızılgülü yanağında görmüşdün,
Çiyələyi dodağında görmüşdün,
Zülflərinə sığal çəkib hörmüşdün,
Dalıb xəyallara anırsan indi.

Ölümdən betərdir həsrət, intizar,
Bükübdür belini ayrılıq, qubar,
Səni yaşadandır vəfa, etibar,
Sevgini müqəddəs sanırsan indi.

Ağ buludlar, uca dağlar şahidin,
Səfura xanımdır, qəzəl Vahidin,
Vəfasız dünyadan niyə incidin,
Qısadır ömrümüz anırsan indi.

Pirsultanlı, Mahirədən incimə,
Dərd düzülüb, zər-zübama, incimə,
Kim baxacaq qərib gedən köçümə?
Kimləri günahkar sanırsan indi?

*Mahirə İspiqızı,
“Xocalının səsi” qəzetinin
məsul katibi, AYB-ın üzvü.*

Sədnik Paşa Pirsultanlının (Paşayev Sədnik Xəlil oğlu) qısa tərcümeyi-hal

1. Paşayev Sədnik Xəlil oğlu.
2. Pirsultanlı.
3. Şair.
4. Filologiya elmləri doktoru, professor.
5. 1988-ci ilin dekabr ayının 30-da “Əmək veterani”, 1992-ci ilin may ayının 4-də “Əməkdar Mədəniyyət işçisi”, 2007-ci ilin yanvar ayında “Qabaqcıl Təhsil işçisi”, Türkiyə Cumhuriyyəti Kültür Bakanlığının “Teşəkkür belgesi”-ni almışdır.
6. 20 may 1929-cu il tarixdə Azərbaycan Respublikasının Daşkəsən rayonunun Qazaxyolçular kəndində anadan olub.
7. 1946-cı ildə “Daşkəsən” qəzetində “Zəfər bayramı” adlı ilk şeiri çap olunub.
8. Natamam orta təhsilini Qazaxyolçular kəndində, orta təhsilini Dəstəfur internat məktəbində alıb.

1950-ci ildə H.B.Zərdabi adına Kirovabad Dövlət Pedaqoji İnstitutunun (indiki Gəncə Dövlət Universitetinin) birinci kursuna qəbul olunub, 1954-cü ildə Azərbaycan dili və ədəbiyyatı fakültəsini bitirib.

9. 2004-cü ildən AYB-nin üzvüdür.

10. 1955-ci ildən 1970-ci ilə qədər “Yeni Daşkəsən” (Daşkəsən), “Mübariz” (Goranboy) və “Yenilik” (Kəlbəcər) rayon qəzetlərində redaktor, “Kirovabad kommunisti” qəzetinin məsul katibi işləyib. 1970-ci ilin oktyabr ayında H.B.Zərdabi adına Kirovabad Dövlət Pedaqoji İnstitutuna müsabiqə yolu ilə müəllim qəbul olunub, baş müəllim, dosent vəzifələrində işləyib. Hal-hazırda Gəncə Dövlət Universitetinin professorudur.

11. 1993-cü ildə Ankarada keçirilən “İpək yolu uluslararası xalq ədəbiyyatı simpoziumu”nda və Nevşehirde keçirilən “Hacı Veli Bektəşi” törəmində məruzəçi kimi çıxış edib.

1955-ci ilin iyul ayından “Bilik” cəmiyyətinin, 1960-ci ilin iyun ayından Jurnalistlər Birliyinin, 1989-cu ilin aprel ayından Aşıqlar Birliyinin, 1998-ci ilin oktyabr ayından Azərbaycan Vətən Müharibəsi Veteranlar Birliyinin (fəxri), 2003-cü ilin iyun ayından Yeni Azərbaycan Partiyasının, 2004-cü ilin aprel ayından Yazıçılar Birliyinin üzvüdür.

12. Almaniya Avropa Türk-İslam Birliyinin dəvəti ilə “Yunus İmrəyə sevgi ili” kutlamalarında məruzəçi kimi çıxış edib, Türkiyədə elmi konfraslarda və simpo-ziumlarda iştirak edib, İranda yaradıcılıq səfərində olub.
13. 2007-ci ildə “Azərbaycan Respublikasının Əməkdar müəllimi”, 2009-cu ildə “Tərəqqi” medalı ilə təltif olunub.

14. Kitablarının siyahısı

1. Lalə, Aşığı Bəsti. Gənclik, Bakı, 1969, 55 səh, 10.000 nüsxə.
2. Yaşayan əfsanələr, Gənclik, Bakı, 1973, 78 səh, 4.000 nüsxə.
3. Xəstə Qasım, Gənclik, Bakı, 1975, 64 səh, 2.200 nüsxə.
4. Yurdumuzun əfsanələri, Bakı, 1976, 45 səh, 30.000 nüsxə.
5. Nizami və folklor, Bilik, Bakı, 1976, 65 səh, 2.500 nüsxə.
6. Yanardağ əfsanələri, Gənclik, Bakı, 1978, 160 səh, 20.000 nüsxə.
7. Azərbaycan xalq yaradıcılığının inkişafı, Bilik, Bakı, 1981, 40 səh, 1000 nüsxə.
8. Nizami və xalq əfsanələri, Gənclik, Bakı, 1983, 128 səh, 4.000 nüsxə.

9. Bayatılar (toplayanlar: V.Vəliyev, S.Paşayev), Yazıçı, Bakı, 1985, 200 səh, 40.000 nüsxə.
10. Azərbaycan əfsanələrinin öyrənilməsi, Bilik, Bakı, 1985, 70 səh, 500 nüsxə.
11. Azərbaycan xalq əfsanələri, Yazıçı, Bakı, 1985, 285 səh, 50.000 nüsxə.
12. Azərbaycan mifoloji mətnləri, Elm, Bakı, 1988, (toplayanlar Sədnik Paşayev, Maqbet Əhmədov, Arif Rəhimov, Arif Acalov), 180 səh, 25.000 nüsxə.
13. Azərbaycan folkloru və aşığı yaradıcılığı (dərs vəsaiti), Azərbaycan Dövlət Universiteti Nəşriyyatı, Bakı, 1989, 88 səh, 500 nüsxə.
14. Azərbaycan xalq dastanlarının tədrisinə dair (metodik göstəriş), Bakı, 1989, 48 səh, 500 nüsxə.
15. XIX əsr Azərbaycan aşığı yaradıcılığı (dərs vəsaiti), Azərbaycan Dİ-nin nəşriyyatı, Bakı, 1990, 98 səh, 500 nüsxə.
16. Öz səsim (şeyrlər), İdeya nəşriyyatı, Gəncə, 1990, 72 səh, 500 nüsxə.
17. Azərbaycan xalq söyləmələri, Yazıçı, Bakı, 1992, 211 səh, 10.000 nüsxə.
18. Pirsultan bulağı (şeyrlər), Elm, Bakı, 1994, 110 səh, 1000 nüsxə.
19. İnciçiçəyim (şeyrlər), Gəncə, 1996, 100 səh, 500 nüsxə.
20. Karağan Usubun lətifələri, Gəncə, 1997, təkrar 2000, 2001, 37 səh, 1000 nüsxə.

21. Xalqın söz mirvariləri, Azərnəşr, 1999, 110 səh, 500 nüsxə.
22. İlahi bir səs (şeyrlər), Gəncə, 1999, 110 səh, 500 nüsxə.
23. Unnu Ağcanın lətifələri, Ekologiya nəşriyyatı, Gəncə, 1999, 60 səh, 500 nüsxə.
24. Ağdabanlı şair Qurban, Gənclik, Bakı, 2000, 177 səh, 500 nüsxə.
25. Dabrovol Qasımın lətifələri, «Əsgəroğlu», Gəncə, 2001, 62 səh, 200 nüsxə.
26. Yəhya bəy Dilqəmə el-oba məhəbbəti, Bakı, Ağah 2001, 105 səh, 600 nüsxə.
27. Aşiq Bəsti “Bənövşələr” “Əsgəroğlu”, Gəncə, 2001, 80 səh, 300 nüsxə.
28. Heca vəznli şeir və mənzum atalar sözləri, Gəncə, Ağah, 2001, 110 səh, 200 nüsxə.
29. Heca vəznli tapmacaların inkişafı, AGAH nəşriyyatı, Gəncə, 2001, 110 səh, 300 nüsxə.
30. Azərbaycan eposunun əfsanə qaynaqları, Azərnəşr, Bakı, 2002, 102 səh, 500 nüsxə.
31. Qaraxanlı Künə Dəmirin lətifələri, Gəncə, «Pirsultan», 2002, 51 səh, 200 nüsxə.
32. Qamışlı şair Rüstəm, «Laçın qaya, çal yadıma düşəndə», Gəncə, «Pirsultan», 2002, 80 səh, 300 nüsxə.
33. Yuxular olmasaydı, «Pirsultan», 2002, 60 səh, 150 nüsxə.
34. Ozan-Aşiq sənətinin nəzəri məsələləri, Bakı, Ozan, 2002, 208 səh, 250 nüsxə.

35. Ozan-Aşıq yaradıcılığına dair araşdırmalar, I cild, Gəncə, «Pirsultan», 2002, 203 səh, 150 nüsxə.
36. Ozan-Aşıq yaradıcılığına dair araşdırmalar, II cild, Gəncə, «Pirsultan», 2002, 230 səh, 100 nüsxə.
37. Bir içim nəğmə (şeyrlər), Gəncə, «Pirsultan», 2003, 70 səh, 100 nüsxə.
38. Heca vəznli bayatı və qoşma möcüzələri, Gəncə, «Pirsultan», 2003, 80 səh, 100 nüsxə.
39. Gəncəbasar lətifələri, Gəncə, «Agah», 2005, 201 səh, 300 nüsxə.
40. Bir çiçək də Vətəndi, Gəncə, 2005, 127 səh, 200 nüsxə.
41. Əsatirlər, əfsanələr, rəvayətlər (S.P.Pirsultanlı və digər müəlliflər), “Şərq-Qərb”, 2005, 304 səh, 2500 nüsxə.
42. Mir Cəfər Bağırov yaddaşlarda, «Pirsultan», Gəncə, 2005, 80 səh, 100 nüsxə.
43. Eldən-obadan eşitdiklərim, Gəncə, «Agah», 2005, 170 səh, 200 nüsxə.
44. Yıldızdağdan əsən külək, Gəncə, 2006, 100 səh, 200 nüsxə.
45. Azərbaycan folkloruna dair tədqiqlər, Gəncə, 2006, 402 səh, 200 nüsxə.
46. Publisistika və folklor, Gəncə, 2007, 330 səh, 200 nüsxə.

47. Azərbaycan əfsanə və rəvayətlərinin ədəbi abidələrimizlə müqayisəli tədqiqi, Elm, 2007, 310 səh, 500 nüsxə.
48. Pirsultan Pınarı (Şeirlər), «Pirsultan», Gəncə, 2007, 666 səh, 100 nüsxə.
49. Saz nəfəsli şeirlərim, «Pirsultan», Gəncə, 2008, 121 səh, 200 nüsxə.
50. Aşıq Şəmşirin poetik aləminə səyahət, “Təknur”, Bakı, 2008, 295 səh, 500 nüsxə.
51. Azərbaycan türklərinin xalq əfsanələri, Azərnəşr, 2009, 427 səh, 200 nüsxə.
52. “Novruz-Qəndab” və digər məhəbbət dastanlarının müqayisəli tədqiqi, Azərnəşr, 2009 112 səh, 200 nüsxə.
53. “Aşıq Tifil Əsəd və Aşıq Ağbulaqlı Aqil”, “Pirsultan” nəşriyyatı, 114 səh, 100 nüsxə.
54. “Qızıl beşik və Ana maral”, “Pirsultan” nəşriyyatı, 2010, 126 səh, 100 nüsxə .
55. “Lilpar bulağı”, “Pirsultan”, 2010, 140 səh, 100 nüsxə.

M Ü N D Ə R İ C A T

ANA ÜLFƏTİ, VƏTƏN MƏHƏBBƏTİ

Ana	4
Laylay istəyir	4
Dağlar	5
Dərdimi	6
A Gəncə çayı	7
Məni	7
Ülvə kəklik	8
Dəyişməyəm	9
Ağrı dağı	9
Yozardım nənə	10
Yadında varmı	11
O mənim ürəyimdir	12
Dumandı	13
Qızıl Əhmər	13
Bəlkə sən	15
Ay zərbül-məsəl	16
Zivlən talası	17
Bülbül	17
Doğulmuşam	18
Deyil	19
Nərgizim	19
Qalıbdı	20
Səni	20
Sızmamışam mən	21
Lala	22
Gəlir	23
Biləydim	23
Gəlir	24

Ana laylası	25
Vətən	26
Bənövşə	26
Bənövşəm	27
Vətənimə dəyməsin	27
Qartal oğlun, kəklik qızın	28
Gəldimmi	29
Gül apar	30
Lalə ürəyimdir	31
Daraq qaya	31
Ürəyim	32
Sərvaz dağları	33
Bülbül	34
Daşında kəklik yuxusu	35
Bulud	35
Varlığım	36
Dağlar	38
Kəklik yuxusu	38
Ətrini	39
Yovşanlıqda lalə	40
Bənövşə	41

SƏFURƏ XANIMI XATIRLAYANDA

Gəlmədin	43
Biləsən	43
Gətir	44
Soruş	45
Ağ bulud	45
Gəldim	46
Gəlmədin	47
Məhəbbət kimi	47
Var	48

Daş olsam yaxşıydı, qayalaşmışam	49
Bağışla	49

OĞUL, NƏVƏ, NƏTİCƏ

Oğuldu	52
Qalıbdır	52
Bizimdir	53
Nurçiçək	54
Səma	55
Sunayım	56

TÜRKIYƏ DAĞLARI VƏ İNSANLARI

Söyləmiş	58
Sinəndə	58
Mənimlə öpüşdü getdi	59
Mərcan dağları	59
Sevsin çilləri	60
Gülsərən	61
Of dedim	62
Ürəkdi	62
Yazıcıoğluna	63
Durnam	64
Gülabi	65
Karşlıoğlu	66
Altaydan Anadoluya qədər	66
Qarsa gedək	67

EL GÖZƏLLƏRİNİ GÖRƏNDƏ

Duman qalxır başımdan	69
Yerində	69
Kimi	70
Aləmsən, aləm	70

Zinətlənmiş gözəl	71
Məhəbbət	72
Duyanmadın	73
Yoxdu	74

GƏNCLİYƏ QAYITMAQ İSTƏYİRƏM

Qocalmaynan	76
Gəncliyə qayıtmaq istəyirəm	76
Mən hardan tapım	78

İTHAF OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

Nazpəri	80
Oldu	81
Hüseynim	82
Möcüzəymiş	84
Axtar tap, əzizim	85
Ləlvər dağları	86

SƏDNİK PAŞAYA İTHAF OLUNMUŞ ŞEİRLƏR

Sədnik Paşa Pirsultanlı	89
Sədnik	90
Sədnik	91
Sədnikin	92
Sədnik Paşa Pirsultanlı	94
Sədnik	95
Səyyafam, Sədnikoğluyam	96
Sədnik	97
Atam	99
A Sədnik	100
“Ozan”da	101

Ağa	102
80 ili yaşamağa hünər gərək	103
Sədnik Paşadı	105
A Sədnik Paşa	106
Gəlmişəm	107
Ağrın alım	109
Səndədir	110
Sənin babaların	111
Sədnik	112
Yanır	113
Dağ oğlusan	113
Qalıbdır	114
Qayıtmaz	115
Axtaracaqlar	115
Yazın	116
Bir də	117
Müəllim	118
Daşkəsəndədir	118
Çox sağ ol	120
Bayatı	121
Sədnikin	122
Dolsun	123
Qocalma ustad	124
Dağlar	126
Ana	127
Desəm	128
Qalıbdı	129
İndi	130
Sədnik Paşa Pirsultanlının (Paşayev Sədnik Xəlil oğlu) qısa tərcümeyi-halı	132

Sədnik Paşa Pirsultanlı

“Lilpar bulaq”

*Kompüter tərtibatçısı:
Turanə İmanova*

“PİRSULTAN” - 2010

Yığılmağa verilmişdir: 01.04.2010

Çapa imzalanmışdır: 28.04.2010

Qiyməti müqavilə yolu ilə

Tiraj: 100